

Vytautas

(The Knight)

D. Brazis
1916 -25 St.
Detroit, Mich.

VYTAUTAS, DIDYSIS LIETUVOS KUNIGAIKŠTIS

Spalio-October 31, 1930, Nr. 20 (300)

LIETUVOS VYČIŲ ORGANAS

Honest Capable and Efficient

VOTE FOR

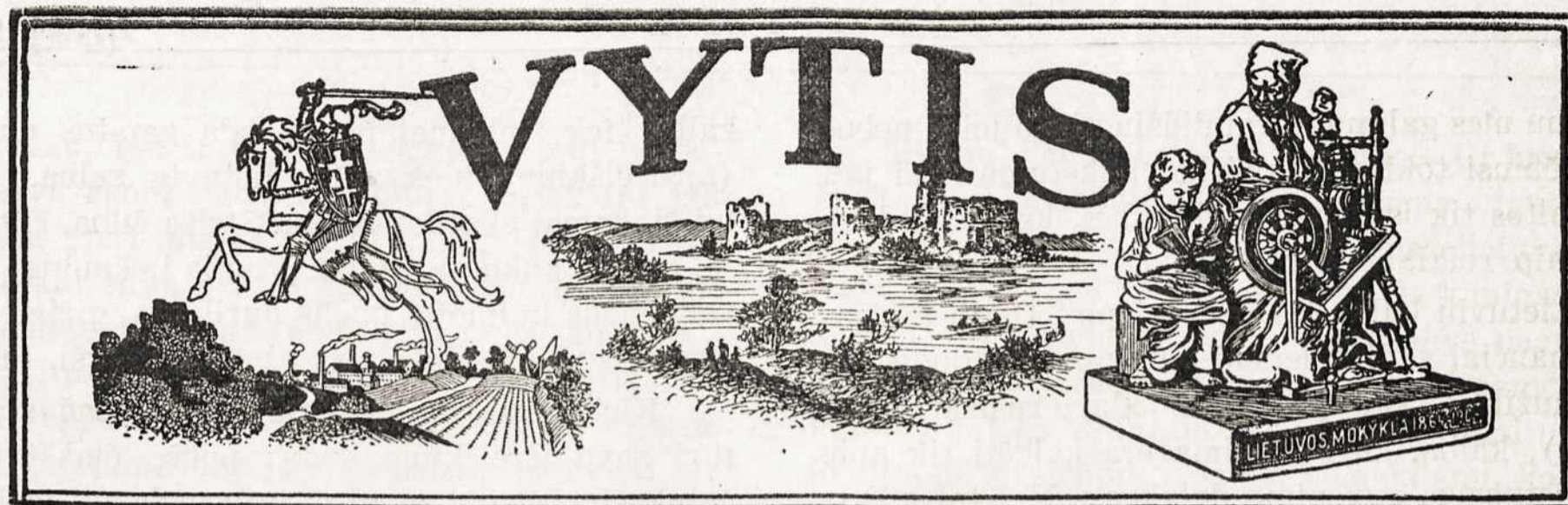
D. A. HORAN

DEMOCRATIC CANDIDATE

FOR

Sanitary District Trustee

ELECTION: TUESDAY, NOV. 4th 1930

Dvisavaitinis Ilustruotas Jaunimo Laikraštis

Lietuvos Vyčių Organizacijos Organas

Tomas XII

Spalių-October 31 d., 1930

Nr. 20 (300)

Entered as Second Class Matter Oct. 23, 1915 at the P. O. at Chicago, Ill., Under Act of March 3, 1879, Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103, Act of October 3, 1917, authorized on April 12, 1921.

"VYTIS" (The Knight)

Published Semi-Monthly by Knights of Lithuania (Lietuvos Vyčiai)
SUBSCRIPTION RATES:

Yearly	\$3.50
6 Months	2.00
In foreign countries and Chicago yearly	4.00

ADVERTISING RATES ON APPLICATION.

Address all communications to:

"VYTIS"

4736 S. WOOD STREET

CHICAGO, ILLINOIS

Telephone Lafayette 6298

"VYTIS"

Jaunimo dvi-savaitinis laikraštis. Leidžia Lietuvos Vyčiai.

PRENUMERATA:

Metams	\$3.50
Pusmečiui	2.00
I Užsienį ir Chicagoj Metams	4.00
Pavieniais Numeriais	.20

"VYTIS"

4736 S. WOOD STREET

CHICAGO, ILLINOIS

Telephone Lafayette 6298

LIETUVIŲ KALBA

Yra tai bendras dėsniš, jog kiekviena tautinė organizacija privalo vartoti savo tautos kalbą; šio dėlei ir Vyčių Konstitucijoje yra aiškiai pažymėta, jog "Lietuvos Vyčiai žadina jaunuomenėje prisirišimą į savo tėvų žemę Lietuvą ir MEILĘ SAVO GIMTOSIOS KALBOS, bei mūsų tautos pa-pročių" (Liet. Vyčių Konst. II Skyr., 3 prg.).

Iš šito darosi jau labai aišku, kad Vyčiai privalo ne vien tik per savo susirinkimus kalbėti lietuviškai, bet ir pamylėti lietuvių kalbą, išmokti ją kuo geriausiai ir ją visur vartoti, susinešinėdami su savaisiais.

Dėja, šito visai nesimato mūsų Amerikos Vyčiuose. Net ir per grynai vyčinius susirinkimus, nekalbant jau apie šiapjau pasikalbėjimus, retai teuzgirsi Vyčius lietuviškai kalbant, o jei kalba, tai tokia kalba, kad tiktai dairais žmogelis, ar neatidudena senovės lietuvių Perkūnas ir ar nesviedžia savo vilyčiomis taip dergiančius aną protėvių kalbą, kuriają mūsų prabočiai garbindavo jį!

Šituo žvilgsniu tekdavo atskirai su kaikuriais pasikalbėti ir iš šio man paaiškėjo, jog daugeliui mūsų lietuvių kalba išrodanti beveik visai nere-

kalinga, kadangi ji netinkanti rimtesnei mokslo kalbai, ji nėsanti skambi ir josios literatūra negalinti patenkinti jaunimo dvasios ir skonio!

Šitaip gali tvirtinti tiktai tokie, kurie neturi jokio supratimo apie tą, kas tai yra kalba bendrai ir lietuvių kalba atskirai, arba kurių skonis taip sugadintas, lyg kad anų romėnų aristokratų ištvirkėlių, kurie bevalgydami, ar begerdami nebegalėdavo atskirti, ar valgymas ir gėrimas yra saldus, ar rūkštus, ar sūrus, ar kartus.

Aš čia nemanau leisti į ilgus išvedžiojimus, kaip klysta šitaip manantieji; manau, pakaks (užteks) nupiešus keltą bruožų, apibūdinančių (charakterizuojančių) mūsų kalbos gilumą, turtin-gumą ir gražumą.

Garsiajam Lietuvos rašytojui ir tikrajam lietuvių kalbos žinovui, Geručiuui, besiginčijant su vienu rusų-maskolių, man teko užgirsti sekantį jojo išsitarimą: "Kad tamsta mokėtumei lietuvių kalbą, tai jau tuo pačiu persikeltumei į priešistorinius laikus į pat Azijos vidurį ir susipažintumei su seniausiąja žmonijos kalba". Mat, mūsų kalba yra tai senovės "sanskritas". Ji yra senesnė už graikų ir romėnų kalbas. Taigi savo kalbos

senumu mes galime tikrai didžiutis, o jei ji nebuvo užėmusi tokios mokslinės aukštumos, tai jau čia kaltos tik istorinės aplinkybės, kurios nedavė jai kaip reikiant išsivystyti.

Lietuvių kalba tai ne "chlopų" (kaip tai paniekinančiai vadina lenkai lietuvius ūkininkus) ir ne "mužikų" (kaip pravardžiuodavo rusiški (maskoliai), kalba, kuria galima esą kalbėti tik apie paprastuosius gyvenimo dalykus. Ne! tai gili ir lanksti, kuriąja galima išreikšti giliausius filosofines mintis, įvairiausias žmogaus širdies jausmus, dailiausias apibūdinimus ir gamtos prajovus. Ji kuo geriausiai tinka ir protui ir jausmams išsireikšti.

Tai ne mano iš nykščio išlaužtas tvirtinimas, tai priparodo lietuviai rašytojai ir mokslinčiai. Visos kitos kalbos negali apseiti be romėnų, ar graikų kalbos gilesnėms mintims išreikšti, tinkamesniems apibūdinimams; gi paklausykime ar paskaitykime tik tokį Šalkauskį, Balčiukonį, Tumą a. a. arkivyskupą Matelevičių, Dambrauskį, Maironį ir ne mažą kitų lietuvių kalbos žinovų, tai nustebinsime, kaip trumpais sakiniiais, nevardami barbarizmų (svetimos kalbos žodžių), jie visiems suprantamu būdu išreiškia įvairių įvairiausias mintis.

Visos kitos Europos ir Amerikos kad ir literatinės kalbos yra tai, galima drąsiai tvirtinti, įvairių senovės kalbų mišinys (lotynų, graikų, keltų, airių, germanų ir t. t.), gi mūsų kalba kaip tik yra gryniausi. Čia, suprantama, aš visai neimu omenin mūsų ištautėjusių lietuvių, arba svetimtaučių, iškraipančiųjų savaip mūsų kalbą. Aš čia kalbu apie grynai lietuvių literatūrinę kalbą.

Mūsų kalba yra neapsakomai lanksti ir šio dėlei labai turtinga ne vien tik gramatikos, ar sintaksės lytimis (forma) leidžiančiomis trumpais žodžiais išreikšti atskirus veiksmus ir atskirus būdus, bet ir bendrai turtinga atskiriančiais to paties veiksmo būdus ir to paties dalyko, ar daikto rūšis žodžiais.

Gi pavyzdžiui, anglų žodis: "go" lietuvių kalboje turi virš 20 atskirų žodžių, išreiškiančiųjų ėjimo būdą: eiti, kiūtinti kūprinti, gandrinėti, gūžinti, dūlinti etc., etc., . . . Žodis: "wash" turi septynių, k a. mazgoti, prausti skabti, žlūgti ir t. t. Žodis "to run" bėgti, lėkti, skristi, plastuoti skrajoti ir t. p.

Čia nėra vietos plačiai supažindinti su visais panašiais žodžiais — tai užimtų storiausiąją knygą. Aš čia tik priminsiu dar, jog nė viena kita

kalba tiek tinkamai nenuduoda gamtos prajovų (apsireiškimų, kiek mūsų lietuvių kalba. Kaip tai tinkamai skardams, paukštelės čilba, čiviriuoja, gegutė kukuoja, vilkai staugia ir kaukia, tykus vandenėlis liūliuoja, upelis burliuoja, giria traška šlama, audra švilpia, užia, bangos pokši, tekši

Kiekvienas gamtos garsas, o ypač staigus, turi savo išreiškimo būdą: pokš, čiakšt pikšt, šnipš, šiurkšt ir t. p., gi iš jų padaryti veiksmažodžiai, reiškiantieji staigų veiksmą: pokšterėti, čiakšterėti, pikšterėti, šnipšterėti, čiurkštelėti.

Lėtą ir meilingą lietuvių būdą kaip tik priparodo jausminiai, prisimeilinantieji žodžiai: motina, motinė, motutė, močiutė, motinytė, motulytė; tėvas tėvelis, tėvukas, tėvutis, tėvučiukas, tėvytaitis; sesuo, seselė, sesutė, sesytė, sesulytė; brolis brolelis, broliukas, brolytis, brolužėlis; mergaitė, mergelė, merguzė, mergaitėlė, merguzėlė, mergužytė... Ir šitaip galima pritaikinti prie kiekvieno daikto.

Būdvardžiuose (adjective) turime irgi nepaprastą laipsnį, parodantį tik mažą skirtumą: geras, gerelesnis, piktas, piktesnis, skaudus, skaudesnis

Veiksmažodžiuose (verb) mes turime begalo lankstų atvaizduojimą įvairių laikų būdų ir siekių.

Visa šita virš paminėta mūsų kalbai, mūsų dainomis ir mūsų rimtiems galvojimams pridūoda be galo daug tikslų sąvokų (minčių supratimo) kurios pritaikintos prie tam tikros minčių išraiškos, padaro jas taip patraukiančias, kaip kad romėnų, ar graikų kalba.

Šio dėlei mūsų kalba ir susijdomindavo seniau ir dar dabar ypatingu būdu susijdomina (čia jau nebe kalbu apie lietuvius kalbotyros žmones) pasaulio mokslinčiai ir francūzai, ir germanai, ir rusai, ir lenkai, ir suomiai. Jie rinkdavo ir renka dar ir dabar liaudies dainas, pasakas, žmonių kalbos (liaudies) žodžius. Jie stebisi šios kalbos gilumu, dailumu ir turtingumu.

Šitas tai ir daro mums didžiausios gėdos, kad svetimtaučiai rūpinasi mūsų kalba daugiau, kaip kad mes lietuviai, o ypač amerikiečiai lietuviai.

Tiesa, mūsų literatūra dar nėra taip apšti, kaip kad kitų valstybių, bet ar tai šio dėlei galima mūsų kalbą niekinti? Ar mes kalti, kad šitokiu nelemtu būdu buvo susidėjusios istorinės aplinkybės ir mūsų lietuvių inteligentija buvo taip toli nukrypusi nuo savo taip puikios patraukiančios prabočių kalbos?!

Tačiau, jau ir dabar kiekvienas gali patenkinti savo skonį mūsų literatūra. Kiek tai jau per šiuos ypač laisvės dar trumpus laikus prirašyta puikių eilių, gražių apysakų, rimtų veikalų! Mūsų kalboje jau kiekvienas gali rasti sau ką pasiskaityti pagal savąjį būdą; tik reikia imtis darbo, tik reikia šitos kalbos pasimokyti ir suprasti, kad galėtumėmme ją nuoširdžiai pamylėti ir prie jos prisirišti.

Čia aš ne per daug kaltinu mūsų jaunimą, kad jis nepamylėjo savo kalbos nesigriebia lietuviškųjų knygų. Gi iš kur jis galėjo įsiklausyti į josios taip puikų skambėjimą, iš kur galėjo suprasti jos turtingumą, jei jis buvo išmokęs jos tik iš savo gimdytojų, kurie beveik visi, tik mažomis išimtimis, ne buvo susipažinę su ta atgaivintąja, kalba o vartoja dar ir dabar ruskių ir lenkų, dabar Amerikoje dar ir anglų pridėčkomis, kurias girdint, net ausys plyšta!

Gi jaunimo ne maža važiuoja aplankytų savo giminių, pasižvalgytų po savo prabočių žemę. Kaip gal išdrįsti ten nuvažiavus prakalbinti savo dabartiniąją sudergta kalba. Na! berneli! Lietuvoje tiek grakščių lietuvių, kad net širdį veria! Bet pamėgink pasakyti jai, kaip kad esi pratęs kalbėti: "Mano tu svyhartė! kaip aš tave lovinu! aš taip tave laikinu, kad net mano hartas meltina. Būk tu mano vaipa! Aš turiu gerą biznį; mano auzas klynas; mus niekas nesubytina, kad ir labai kikintų; tu galėsi būti vien tik keikus ir kendžius, gulėti sau bėdoje, kiek tik norėsi, kadangi tau nereikės būti bizė!..." Tavo nužiūrėtos mergelės tėvui, ar broliui užgirdus panašų meilinimąsi, aš esu tikras, jog tu gausi kailį persti, taip, kaip užmirši sako "klynus" visus savo "gudlaikus"!

Nuvažiavę Lietuvon amerikiečiai yra pratę girti savo gyvenimą. Šis nepeiktina, bet kas peiktina, tai tas jog jūs amerikiečiai lietuviai ir patys nesusiprantate, jog save neapsakomai peikiate, parodydami, jog jūs esate užmiršę savo brangios tėvynės motinėlės kalbą ir esate lyg tėvynės išdavikai ir parodote savo žemą dorinį ir dailės išlavinimą.

Iš viso, aukščiau pasakyto galima padaryti tik vieną išvadą: kadangi mūsų lietuvių kalba yra turtinga, graži ir daili, ir kadangi mes esame Lietuvos Vyčiai, tai mums ne tik paprastai pridera, bet ir būtinai reikalinga išmokti savo kalbos ir ją didžiuotis, o ne slėptis.

Tačiau, išmokti, reikia mokytis. Gi kas mokys? Štai, man ding, šituo žvilgsniu jaunimui mielu noru ateis pagalbom kiekvienas lietuvis inteligentas, o ypač kiekvienas lietuvis kunigas. Aš manau, jog nė vienas jų neatsisakys paaukoti bent vieną vakarėlį savaitėje, jaunimui pamokinti lietuvių kalbos. Suprantama, jog ir Vyčiai privalo šituomi pasirūpinti patys, nelaukdami, kol kas pasisiūlys.

Iš karto, šis darbas išrodys sunkus, kadangi lietuvių kalba ne lengva išsimokyti, bet pamažėliu, aš esu tikras, pažinus ją ir susipažinus su Lietuvos literatūra jaunimas, o ypač Vyčiai, veikia pames įvairius čionikščius šlamštus ir įvairias "lovų istorijas" ir pradės maitinti savo protą, širdį ir jausmus sveiku Lietuvos literatūros maitu ir mūsų Amerikos Lietuvos jaunimas pražibės, lyg skaisti Lietuvos ryto saulelė . . .

— *Snaudalis.*

Klausyk, Ką Kalba Vilnius.

(*Spalių mėn. 9-tos dienos prisiminimas*)

Ko verkia liūdnei ant viršaus karo muziejaus trimitų aidai? Ko gaudžiai gaudžia bažnyčių varpai? Tai Vilniaus jie verkia, tai Vilniaus jie gaudžia jo gėdulio dienoje. Jau devyni metai sukako, kaip laiko, Vilniau, Tave suspaudęs nagais plėšrusis lenkų arelis...

Vilniau, kodel gi verkia Tavęs kiekvieno lietuvių širdis? Kuo brangus esi Tu, mūsų didvyri, tikram lietuviui, mūsų mylimai šalelei?

— O neklausk manęs, nevarging mano sukautytos grandinėmis krūtinės; dienas naktis man reiktų pasakot, kad galėčiau suprasti, kaip brangus aš kiekvienam lietuviui ir visai šalelei — taip atsako tau garbingas Vilnius.

— Seniai tai buvo, seniai, —

— Kada garsusis Gediminas pats pirmą akmenį į pilies pamatus padėjo, pats savo rūpesčiu ir lėšomis mane įkūrė, pastatė. Ar gal kas pasakys, kad ne lietuvis mane statė, kad ne lietuvis mane gynė. Kas gi tad mane gynė? Kas mano pilyj saugojo "Amžinąją Ugnį"? Kieno buvo kurti laužai ant pilies kuorų? Kieno pelenai Kieno pelenai guli po mano pamatais?

Mūsų kareivėliai, mūsų vaidilutės, mūsų pilies žvalgai, mūsų garbingų sentėvių guli šventi pelenai!

Ir tu, o lietuvi katalike! Ar tu nebrangini savo bažnyčių? Ar tau nebrangūs stebūklingieji "Aušros Vartai"? Ar tau negaila tiek tūkstančių jaunų didvyrių, kurie už savo kraštą, už savo sostinę net galvas padėjo? O jei tau gaila to visko, ar tai sėdėti privalai sudėjęs rankas? Ar gal tu neturi vilties, pasiryžimų? Ar gal tu ne lietuvis, kad tavo rankai netinka kalavijas? Ar gi nevaduosi ir neliūdėsi, kol dar nėsi išvadavęs, manęs, kurs tiek daug naudos atnešė tavo tėvynei, per kurį plaukia prekybos ir pramonės turtai, net iš Rusijos glumos? Ar nevaduosi to, kurs davė tavo broliams, tavo kraštui, tiek daug mokytojų vyrų, tiek kilnių patrijotų? Kame gi spietėsi šviesos nešėjai? Kur buvo tautos didžiausi literatūros židiniai? Vis tai Vilniaus mieste, vis tai mūsų sostnėj. O neužmrški, lietuvi, kad vien tavo pareiga yra saugot savųjų palikimą!

Tad, pasižadėk, brangusis, jei tu gerbi senovę, jei brangini "Aušros Vartus," jei gaila tau pavergto Vilniaus, daug daugiau dirbti Lietuvos naudai, nes ši morališkai ir kultūriškai sustiprė-

jus, atgaus savo pavergtą kraštą ir Vilnių: mane. Tik tada ji galės nuraminti savo verkiančius prispaustus brolius. Tik tada linksmai teuzgaudžia bažnyčių varpai! Tik tada tevirpa iš džiaugsmo trimitai, jų aidai džiaugsmingai teplaukia per Vilnių nuo Gedmino pilies! Tik tada tepasigirsta garsios džiaugsmo ir dėkonės giesmės prie stebuklingųjų "Aušros Vartų".

Dabargi, narsusis lietuvi, dirbk savo darbą ir dirbdamas niekuomet nepamiršk, kad mano krūtinę vylingieji priešai sukaustė. Nepamiršk, kad ant tavųjų palikimo, Vilniaus, ir ant Gedmino pilies akmeninės, lenkų neteisi vėliava plevėsuoja, kad dieną ir naktį ją saugo plėšrusis erelis.

Oi, atminki gi tą tu, garbingųjų sentėvių anūke, ir dar aštriau galask savo šveistrų kalaviją, dar smarkiau ruoškis į būsimąją kovą, į pergalės mūšį. Žinok, kad tik tada sutrupės mano grandinės, kada lietuvių žirgas sužvengs ties Vilniaus vartais ir pasigirs tavo pergalės maršai bei trimtų garsai ant akmeninės Gedmino pilies.

— *Antanas Paukštys.*

M. Svyriutė.

NESKAITYTAS LAIŠKAS

(Tąsa nuo Nr. 19).

Pamaldos pasibaigė ir žmonės pasipylė ant bažnyčios laiptų. Dangus buvo apsiniaukęs, oras tvankus. Jautėsi greitas lietus. Luiza skubiai išsiskyrė iš minios ir pasuko savo gatvės link. Stai ga kaž kas suspaudė jai alkunę. Pažvelgė. Ponia Sofija.

— Panele Luiza, kokia tamsta greita, vos begaliu pavyti.

— Ar aš poniai skubiai reikalinga?

— Taip. Turiu svarbų reikalą, apie kurį gatvėj kalbėti negalima.

— Tai prašau užėiti į mano kambarį, ten niekas netrugdys.

Ponia Sofija linkerėjo galvą. Pasikeisdamos vienu kitu kasdieniniu sakiniu, priėjo prie namų.

Luizos kambaryje tarsi viešėjo amžina šventė. Ant gelsvų sienų buvo du paveikslai. Viename pasakiškas vaizdas su mergina sėdinčia pievoje ir pešiojančia ramunės žiedelį. Antrame — prazilęs muzikas, kurio klausosi susimąščiusios nimfos. Ties balta lova — mažas medinis kryželis ir sudžiūvusių gėlių šakelės, žiedai nubyrėję, palikę tik rožių lapai.

Prie sienos — mažas staliukas, ant jo rėmeliuose Edvardo fotografija.

— Pas jus tai romantiška, panele Luiza.

— Tą pat pasakė ir Edvardas — tarė Luiza ir tuoj gailėjos savo žodžių.

— Kaip tik norėjau apie jį šiandien kalbėti. Sėskitės arčiau — nurodė Sofija.

Luiza prisislinko visai prie jos.

— Sakyki, kūdiki, ar ištikrųjų myli Edvardą? — klausia padėdama ranką ant jos peties.

Tokio švelnumo sujaudinta, Luiza atgrėžė atviras akis į poniją Sofiją, tardama:

— Brangi ponija, ar galite dar abejoti? Kai kas sako: "Iš meilės numirčiau". O, aš ne. Ir tuomet, jei būtų lengviau mirti negu gyventi, aš nenorėčiau tik dėl to, kad savo mirtimi padaryčiau jam mažą nemalonumą.

— O Edvardas ar taip pat tave myli?

— To nežinau. Bet man jo meilės užtenka. Apie mirtį mes nekalbam, kol gyvenimas šypsosi.

Brangi Luiza, po tokių tavo žodžių, man yra dar sunkiau pasakyti paslaptį, kurią aš viena nežinau. Ta paslaptis bus smūgis judviejų laimei. Pavojus artinas iš Edvardo pusės... — Ponia Sofija atrodė labai paslaptinga.

— Sakyk tamsta, kas gi atsitiko?! — sušuko Luiza kažkokio šalčio krečiama.

— Edvardas jau vedęs! — beveik pašnabždomis ištarė Ponia Sofija. — Aš nesistebiu, kad tu iki šiol to nežinojai. Nebuvo reikalo žinoti, nes ir pats Edvardas yra tikras, kad jo vargšė Emilė yra žuvusi. Tai įvyko septynetą metų... Ak aš niekad neužmiršiu to siaubingo karo! — Ir Ponia Sofija teatrališkai pakėlė akis į viršų. Luiza žvelgė į ją nerimasčio suimta:

— Ir kas toliau? Pabaik, tamsta!

— Sakyk, man Luiza, ar tu išdrįstum iš naujo sugriauti jų laimę? — Luiza sugniužo palies-ta netikėto smūgio. To buvo per daug. Jos mintis nebegalėjo aprėpti tų keistų žodžių. Tik šiurpus jausmas vėrė jai širdį.

— Ir kam, tamsta, kankini! Aš laikiu sakyk tamsta!

Ponia Sofija įsmeigė į ją savo akis. Paskui lėtai atidarė ridikiulį ir išėmė iš jo mažą kryželį.

— Štai šitą kryželį nešiojo Edvardas būdamas mažas. Bet užaugo, išėjo į žmones ir tas šventas atminimas liko užmirštas. Už jo slepias didelė paslaptis. Tik šis kryželis yra raktas į tą paslaptį. Todėl prisiek man, kad visa, ką iš manęs išgirsi pasiliks tavyje. Taip pat ir mano buvimas pas tave turi likti paslapy. Prisiek, Luiza, ir tu viską sužinosi.

Luiza svyravo.

— Jei myli Edvardą, padaryk tai. Tu jį gali išgelbėti arba pradžudyti. Tu gali jam gražinti laimę ir pati išvengti, smūgio.

Luiza kaž kokios nuojautos pagauta palietė lūpomis kryželį ir tarė: — Prisiekiu viską, ką išgirsiu, savyje palaidosiu!

Ponia Sofija lengviau atsiduso ir skubėdama pradėjo pasakoti.

— Edvardas nieko nežino. Prieš kelias dienas gavau žuvusios savo draugės, Edvardo žmonos laišką. Ji ieško mūsų. Ji meldžia mane gražinti jai Edvardą. Aš bijojau jam tai sakyti, nes jis myli tave. Bet Luiza, ar išdrįstum išėiti už žmogaus žinodama, kad jis yra kitos?

Tu žinai ir tai, kad mūsų tėvas tik Edvardo verčiamas priimtų tave į savo šeimą. Luiza dabar ryžkis, kol dar nevėlu su tuo sapnu atsisveikinti.

— Ką tamsta kalbi, ką tamsta kalbi... — suvaitojo Luiza.

— Man gaila tavęs, bet kitaip negalima. Aš turėjau tai pasakyti. Ir nuo šios valandos tu privalai būti tolima Edvardui. Įtikink jį, kad jo nemyli. Jis kentės, bet jo skausmas sugrąžins jį tai, kuri jo ieško.

— Žinau, kad kitaip aš negalėsiu pasielgti, nors tas man daugiau kainuos, negu tamsta manai. Tačiau tikėk tamsta, aš niekada nemėgin-siu griauti Edvardo ir jo... žmonos laimės, — ir paslėpusi veidą rankose pravirko. Ponia Sofija pradėjo ją raminti:

— Nenusimink, brangioji, praeis kiek laiko ir viskas bus užmiršta. Esi jauna, graži, vėl surasi sau laimę.

Šių žodžių Luiza negirdėjo. Staigi žinia, priesaika, pakirto jai jėgas, galva sviro nuo vienos minties: viskas baigta. Aš netekau Edvardo.

Po ilgo pusvalandžio Ponia Sofija dar pakartojusi, "griežtai venk Edvardo", pabučiavo Luizai į plaukus ir išėjo.

— Argi tai sapnas, argi sapnas — kartojo prislėgta Luiza. Ir vis dėlto ji turėjo sėdėti prie stalo ir pietauti.

O tarnaitė vaikščiojo aplink stalą pirštų galais, bet nedrįso teirautis, kodėl panelė tokia susirūpinusi.

* * *

Kai ponai Talvydai rengėsi pietų, į valgoma-jį įžengė Ponia Sofija. Visų akys klausiamai nukrypo į ją. Ponia Sofija prislėgtai šypsojosi. Amalija greit prie jos prišoko:

— Sakyk, broliene, greičiau, ką girdėjai?!

— Pirmas žingsnis jau padarytas. Mergaitė jautri, religinga ir mano sumanymas geriausiai pasisekė. Bet vis dėlto, jos ašaros mane sujau-dino.

— Ir, būtų ko... Juk Amalija ne taip kankinasi — pasakė senoji Talvydienė

— Vadinas, tau pasisekė Sofija? linksmi teiravosi Amalija.

— Puikiai. Ji prisiekė jo vengti. Na, o kas jam tada lieka, ypač, kad apie mūsų sąmokslą jis nieko nežino.

Amalija pietavo labai pakilusią nuotaiką. Staiga jai kilo mintis: o Edvardas? — Jeigu jis nepamils? Bet ji per daug tikėjo savimi, kad galėtų tuo abejoti.

Praėjo dvi dienos. Luiza žinojo, kad trečia-dienio vakare ateis Edvardas. Ji skubiai apsi-rėngė ir išėjo. Ilgai klaidžiojo be tikslo, skau-džių minčių kankinama. Liūdnai šlamėjo me-džiai. Pilkas buvo dangus. Ir rūstus, kaip jos likimas.

Grįžusi rado Edvardo kortelę:

“Luiza, ilgai laukiau Tave. Maniau, kad greit grįši. Vis mažiau apie Tave... Užeisiu rytoj tuo pačiu metu.

Tavo Edvardas”

“Tavo Edvardas” — su karčia šypsena pa-kartojo lūpos.

— Kas man daryti? Nieko daugiau nelieka. Turiu atsisveikinti. Kam kankinti toliau save ir jį?

* * *

Luiza skaitė “Bethoveną” kai duryse pasi-rodė Edvardas. Luiza išbalė.

— Sveika, Luiza, netikėtas svetys, ar ne tie-sa?

— Tiesa, Edvardai, apie tave dabar visai ne-galvojau.

Edvardas surimtėjo.

— Sakyk, Luiza, kodėl tu pasidarei tokia ne-prieinama? Aš vis nerasdavau Tave namie!

— Būtų daug geriau, kad to neklausdama, pa-tartum, ką turiu dabar daryti. Bet deja! Tu negali...

— Kas su tavim atsitiko, mano Luiza, — ta-rė glamonėdamas jos rankas. Luiza jas ištraukė.

— Ak, Edvardai, aš nebeturiu širdies...

— Luiza, ką tu kalbi? Ar tu klajoji?!

— Jos akys prsipildė ašarų.

— Luiza, gailėkis savęs, jei manęs nesigai-li, sakyk, kas tave slėgia — susirūpinęs klausinėjo Edvardas.

— Niekas. Aš tik skaičiau “Bethoveną”, ir jo nelaimingą meilę.

— Neslėpk tiesos, Luiza, tu žinai kaž ką kitą?

— Edvardai, būtų geriau, kad tu amžinai užmirštum mane — kalbėjo Luiza į jį nežiūrė-dama. Jis žiūrėjo nusiminęs į ašarotą sužadė-tinę.

— Ne, aš neišeisiu kol tu atvirai nepasa-kysi, ką tu manai.

— Edvardai, aš nebemyliu tavęs, ir man gė-da už pažadus ir sulaužytus žodžius.

Tai pasakiusi nusimovė nuo piršto žiedą ir padėjo ties juo ant stalo:

— Pasiimk, ką dar galiu sugrąžinti — ir naujos ašaros nusirito per skruostus.

Jis žiūrėjo į ją keisto įspūdžio pagautas. Luiza lėtai kėlės nuo kėdės, apkabino jį ir atsi-sveikindama pravirko. Bet tuojau švelniai stum-dama tarė:

— Sudiev, brangus Edvardai! Išėik grei-čiau ir nevadink manęs daugiau savo Luiza. At-leisk, bet aš negaliu mylėti!

Edvardas suspaudė rankomis galvą ir sku-biai žingsniais vaikščiojo po kambarį.

— Edvardai, tu negirdi manęs?

Jis pažiūrėjo į ją. Lūpos prašė išeiti, o akys pasilikti. Akys buvo tos pačios, kaip visumet, tik dabar sklidinios liūdėsio. Edvardas nesuprato to liūdėsio. Jis nežinojo, kokią auką neša jam jos meilė. Jis nežinojo, kokie vyčiai supainiojo Lui-zos atvirumą.

— Pagalvok, Luiza, ką tu darai! — karčiai ištarė jo lūpos ir jis išbėgo.

Luiza išblyškusi prisišliejo prie durų, stip-riai nusitverdama į jų rankeną, lyg bijodama, kad Edvardas nesugrįžtų. Kai žingsniai nutilo, ji sukniubo prie stalo, kaip žmogus, palaidojęs savo laimę.

* * *

Po paskutinio pasimatymo su Luiza Edvar-das ilgai nesirodė Talvydų namuose. Kai atvyko, jis buvo visai ne tas: išblyškęs, nusiminęs ir net žiaurus. Rado tik vieną Talvydienę.

— Kas tau, Edvardai, kad toks nusiminęs — kiek susirūpinusi paklausė sesuo.

— Tokie klausimai mane erzina, Sofija, kai aš esu blogoje nuotaikoje.

— Suprantu, tave Edvardai, bet pagalvok, ar verta dėl to liūdėti?

— Apie ką tu kalbi, Sofija?

— Tiktai apie Luizą. Aš gal dar ankščiau už tave apie tai sužinojau, bet nediršau tau sa-kyti — norėjau, kad tu pats patirtum.

— Ką tu žinai apie ją?

— Juk čia ne paslaptis, Edvardai, kad tu jai mažai rūpi...

— Iš kur tu apie tai žinai?

— Juk pati mačiau, kaip aną vakarą grįžo su kažkuo iš užmiesčio. Gėda ir pamatyti apie tokią veidmainystę!

— Aš apie tai dar nežinojau — sako Edvardas.

— Žinojau, kad ji nusiminusi ir manęs vengia.

— Ir tik dėl to susirūpinęs? Sakyk, ar verta kankintis dėl tokios mergaitės, kuri nėra tavęs verta?

— Nekalbėk, man Sofija, aš ją geriau pažįstu.

— Ji per daug gudri, kad duotųsi save pažinti. Geriau tikėk žiniomis, kurias gauni iš tave mylinčios sesers. Kodel Amalija, ne tokia, ji nesidangsto kuklumo kaukėmis.

— Kalbi dar apie Amaliją? Tada mums šiandien telieka atsisveikinti.

Tačiau keisto nerimasčio blaškomas Edvardas jautė, kad jam reikia užmiršimo.

Kai kitą vakarą jis atėjo, pas Talvydus buvo ir viešnios. Amalija susisupusi į juodo šilko skarą sėdėjo balkone. Netikėtai pamačiusi Edvardą ji net krūptelėjo, atsiminusi seniai dažytas lūpas ir nesutvarkytus plaukus. Delto atrodė kiek nedrąsi.

— Panelė Amalija turbūt ilgisi Paryžiaus, žiūrėdama į pilką Lietuvos dangų — klausia Edvardas.

— O ne, Paryžių neseniai išmainiau ant tamstos.

— Atvirai tamsta kalbi, — sako Edvardas.

— Atvirai ir myliu — gauna atsakymą. Mano meilė tamstai ne paslaptis. Tamsta mylėdama savo sužadėtinę jai nepasakosi. Prieš tamstą, Edvardai, mano meilė, kaip ir aš pati — pasakė ištiesdama rankas. Edvardas tylėjo. Jo mintys skrido pas Luiza. Visa kita jam atrodė juokinga beprasmiška. O Amalija slaptai džiaugėsi, nes žinojo, kad su Luiza jis jau nebesutinka.

Tačiau Edvardas ne taip lengvai pasidavė jos vyliams. Dažnai su ja susitikdamas, jis šiek tiek priprato. Jos nuoširdumas sutrumpino jo neapykantą, bet nesutrumpino skausmo, kurį kentė dėl Luizos. Sofija matė, kad jos planai gali sugriūti. Ji prikalbėjo brolių vykti Paryžiun. Užsimiršti, prablaivėti. Edvardas pagaliau sutiko. Buvo numatyta išvažiavimo diena.

— Edvardai, jei tu dar abejoji dėl Luizos, rašyk jai, prašyk jos pasimatymo visu kuo grašindamas, ir tu įsitikinsi jos veidmainiavimu.

Tuo tarpu Luiza leido ilgas liūdėsio dienas gražiame savo tetos dvare. Puošnus gėlėmis išmargintas sodas teikė pasigėrėjimo pilną poilsį.

Bet jos mintys nuvargę klaidžiojo ieškodamos praeities atminimų. Ašaros spindėjo jos akyse, kai ji glausdavo baltųjų rožių žiedus. Bet ji nemanė gražinti tai, ko pati buvo išsižadėjusi. Luiza sugrįžo. Ant stalo gulėjo keleta neskaitytų laikraščių. Juos bevartydama ji rado Edvardo laišką. — Ji nutirpo. Drebančiomis rankomis atplėšė ir skaito:

L u i z a ,

Skausmas mane nugalėjo. Mirtis man laukiama draugė. Nors ji žiauri, bet aš noriu žinoti ar ji gali būt žiauresnė už tave, Luiza. Trečiadienį visą dieną lauksiu tavęs. Neateik. Tada žinosiu, kad esi žiauresnė už mirtį, ir tu galėsi amžinai mane atsisveikinti.

Laukiu, Luiza! Atnešk man ką nori: gyvenimą ar mirtį!

E d v a r d a s

Luizai sutemo akyse, sukosi dideli ugniniai ratai, po kojomis siūbavo žemė. Bet ji ėjo. Gatvėje užė automobiliai. Ji negirdėjo spiegiančių signalų. Jos plaukus taršė vėjas, akys buvo sustingusios, pro pabalusias lūpas matėsi sukąsti dantys. Praeiviai palydėjo ją nusistebėjimu, kai kurie net atsigrėždavo. Luiza nieko nematė. Pasukinėmis jėgomis užlipo laiptais į antrąjį aukštą. Vietoj Edvardo vizitinės kortelės buvo prisegtas popieriukas: "Išnuomojamas kambarys". Luiza tiesė ranką paspausti durų skambutį. Pirštai sustingo, ranka nuslinko žemyn. Kūnas pasviro prie sienos ir pamažu nuslinko ant marmurinių grindų.

Luiza atsimerkė. Prieš akis buvo baltos ligininės sienos, baltais chalatais apsivilkę vaikščiojo žmonės.

— Jūs mane čia uždarėte, kur žuvo Edvardas! Sakykit, kur padėjote jį. Ak, atiduokit jį man!

— Nieko nebus. Beprotybės žymės, lingavo galvą gydytojas. Bet ji paminėjo mano asistento vardą, čia kažkas rišasi su tuo vardu ir mergaitės liga — tylia kalbėjo gailestingajai seseriai.

Dvi savaiti Luiza išbuvo ligininėje. Beprotystės pavojus praėjo. Tada ją teta išsivežė pas save. Luiza ilgas vasaros dienas sėdėdavo prie lango, užtiesto tamsia užuolaida. Teta sakydavo, kad tamsa duodanti daugiau ramumo. O iš tikrųjų, slėpė ją ir nuo žmonių akių. Tik vakarais, kada visi eidavo gulti, teta išvesdavo ligonę sodan pasivaikščioti. Tačiau visi kalbėjo, kad šiuos namuos slepiama pamišusi mergaitė, apie kurią ėjo įvairiausi prasimanymai.

Luiza žinojo tai ir jai buvo skaudu. — Bet ar tai buvo pamišimas? — klausia pati savęs. Ne. Tai sielvartas lygus pamišimui, kuris žmones taip pat baugina.

Kai Luiza grįžo į miestą, savo kambarį rado pilną rožių kvapo. Edvardo atvaizdas stovėjo vystančių rožių pluošte. Jas kaitino saulė. Rožės garavo — kvapas svaigino. Luiza mąsto: — Baltos rožės! Iš kur jos? Šventas prisiminimas! Mūsų meilė suplasdeno tose baltose rožėse. Jos buvo tokios tylios, nedrąsios... Paskui paraudo. Paraudo glamonėjamos mano rankų, bučiuojamos mano lūpų. Jų atžalos įsiskverbė mano širdin, ir sukrovė raudonus žiedus. Paskui žiedai pasruvo dar raudonesniu krauju. Širdyje paliko tik rožių spygliai... —

Luiza sėdo prie piano ieškodama paguodos. Ji senai buvo skambinusi. Užgavo klavišus, taip nedrąsiai tyliai. Salone temo. Kur ne kur nušvito žiburiai. Tik pas ją buvo tamsu. Luiza grojo vieną Šopeno noktiūrų. Liūdna, slėpininga melodija lyg balti dūmai nuo aukuro, kyla aukštyn, vingiuojasi pasieniais, ir įvairiomis figū-

romis išsiviję, spiečias aplink Luizą. Prasiveria durys. Luiza vis skambnia. Ji pakelia nuo klavišų akis.

— O Viešpatie! Tai jo siela! — sušunka ir traukias atbula atsiremdama delnais į klavišus, kurie griausmingai suaidėję nutyla. Luiza sustingsta vietoje.

— Luiza, mano mylimoji, nebijok manęs aš tavo tikrasis Edvardas — tarė žiūrėdamas į marmurinį veidą juodame fone. Edvardas bijojo eiti, kad Luiza iš baimės nenumirtų. Luiza pasvirė. Ilgai nebebuvo galima... Edvardas alpstančią laikė savo rankose.

— Luiza, ar atmeni baltas rožes? — su ašaromis akyse klausė Edvardas. Luiza atmerkė akis. Jos šaltas rankas spaudė Edvardo rankos. Ji pajuto karštą jo kvapą ties savo veidu. Ir didelė sunki ašara nukrito ant jos kaktos.

— Tai sapnas... sušnabzdėjo jos lūpos. Edvardas nusišypsojo:

— Ne, Luiza, ne sapnas. Aš gyvas. Esi laisva nuo priesaikos. Jau atradau tavo kryžiaus kelią...

— *“Vaidelutė.”*

Marcel Schwob.

Viljamas Fipsas, Lobių Žvejotojas.

Viljamas Fipsas gimė 1651 metais ties Keneboko upės žiotim, viduryj vandeningų girių, kur laivų statytojai atvykdavo kirsti medžių. Skurdžiam Maino bažnytkiemy pirmą sykį jis svajojo apie nepaprastą laimę, kurią jūreivių būdamas gali įsigyti. Neryški šviesa vandenyno, kurs mušėsi į Naujosios Anglijos krantus, jam priminė paskendusio aukso ir sidabro žvilgėjimą po smėlio sluoksniu. Jis įtikėjo jūrų turtais ir geidė juos pasisavinti. Jis išmoko laivus statyti, užsidirbo truputį pinigų ir atkeliavo į Bostoną. Jo tikėjimas buvo toks galingas, jog jis kartojo: “Ateis diena, kada aš komanduosiu karaliaus laivą ir Bostone, Žaliojoj Alėjoj, turėsiu dailius mūro namus.”

Tuo metu Atlanto dugne gulėjo ispaniškų galijonų, pilnų aukso. Tos paskalos užgulė Viljamo Fipso sielą. Jis pats žinojo, kad didelis laivas paskendo netoli la Platos uosto; surinkęs visą savo turta, jis iškeliavo į Londoną gauti laivo ir užvertė Admiralitetą prašymais. Jam davė “Al-

žiro Rožę”, kuri turėjo aštuonioliką armotų, ir 1687 metais iškėlė bures į nežinomas šalis. Tada turėjo trisdešimas šešerius metus.

“Alžiro Rožė” iškeliavo devyniasdešimts penki vyrai, tarp kurių buvo Adderley, Providenso savininkas. Sužinoję, kad Fipsas pasuko Ispanijos link,, jie nenustygo iš džiaugsmo. Ispaniola buvo piratų sala, ir “Alžiro Rožė” jiems atrodė visai patogus laivas. Taigi pirmiausia jie susimetė į mažą, smiltėtą salyno užkampį pasitarti, kaip galėtų nučiupti į savo nagus likimą. Fipsas “Alžiro Rožės” pirmgaly tyrinėjo jūrą. Laivą buvo ištikus avarija. Tuo tarpu kai dailidė taisė, nugirdo šamokslą. Atbėgęs į kapitono kajutę Fipsas įsakė užtaisyti armotas, jas atstatė į sukilusių įgulą sausumoj ir išplaukė su keliais ištikimais jūreiviais. Providenso savininkas Adderley “Alžiro Rožė” pasiekė tik plaukdamas.

Ramią jūrą, saulei kepinant, pasiekė Ispaniolą. Fipsas pasiteiravo apie visus laivus, nuskenčius per penkiasdešimts metų priešais la Pla-

tos uostą. Vienas senas ispanas atsiminė ir parodė seklumą. Tai buvo pailgą, apvali povandeninė uola, kurios plyšiai nyko skaidriam vandeny ligi didžiausių gelmių. Addreley, pasilenkęs per kraštą, juokėsi žiūrėdamas į virpančias vilnis. "Alžiro Rožė" lėtai slinko aplink uolą, ir dykai visi spoksojo į permatomą jūrą. Fipsas trypė pryšakiniam tilte, tarp venterių ir prikių. Dar sykį "Alžiro Rožė" apsuko aplink uolą, ir visur dugnas atrodė vienodas su drėgno smėlio ratais ir pasvirusiais algos bukietais, kurie nuo srovės drebėjo. Kai "Alžiro Rožė" pradėjo trečią kecionę, saulė išnyko, ir jūra tapo juoda.

Paskui ji ėmė nuo fostoforescencijos švitėti. "Anakur lobiai!" sutemose suriko Adderley, iškėlęs pirštą link rūkstančio vilnių aukso. Jau ir šilta aušra patekėjo ramiam ir aiškiam vandenyne, o "Alžiro Rožė" vis dar tuo pačiu lanku plaukiojo. Ir kiauras aštuonias dienas ji taip bastėsi. Žmonių akys taip ištįso, jog protarpiais net perverdavo jūros skaitdrumą ligi dugno. Išsibaigė Fipso maistas. Reikėjo išvažiuoti. Buvo duotas įsakymas, ir "Alžiro Rožė" apsigrėžė. Tada Adderley pastebėjo svyruojant dailią, baltą algą ir panoro jos. Indėnas pasinērė, ją išrovė ir tiesiai jam atnešė. Ji buvo labai sunki, r rodės, lyg jos susivijusios šaknys laikytų akmenį. Adderley ją pasvarino, ir sudavė į tiltą šaknimis, norėdamas nukratyti visą sunkumą. Kažkoks žvilgantis daiktas išriedėjo į šviesą. Fipsas suriko. Buvo ten rutulys aukso, vertas 300 svarų. Adderley apkvaišęs siūbavo baltąją algą. Tuojaus visi indėnai pasinērė. Po kelių valandų denis buvo nuklotas kietais maišais, suakmenėjusiais, apkal-kėjusiais, ir pridengtais mažyčiais turklais. Su kaltais ir plaktukais juos perskrodė; ir iš skylių išbiro aukso ir sidabro ritiniai, taip pat ir smulkūs pinigai. "Garbė Dievui"! šaukė Fipsas "mes laimėjom". Visas lobs buvo vertas tris šimtus tūkstančių svarų sterlingų. Adderley kartojo, "Ir visa tai gavom iš mažos baltos algos šaknies"! Po kelių dienų jis pamišęs mirė Bermudų salose, vograudamas tuos žodžius.

Fipsas išsiuntė lobius. Anglijos karalius iš jo padarė serą Viljamą Fipsą ir paskyrė vyriausiuoju Bostono šerifu. Ten jis įvykdė savo svajonę ir pasistatė dailų, raudoną mūrą Žaliojoj Alėjoj.

Jis tapo garsus žmogus. Tai jis vedė kareivus prieš prancuzų žemes ir atmušė Akadiją nuo pono de Meneval ir riterio Vilebon. Karalius jį paskyrė Masčuseto valdytoju, Maino ir Naujo-

sios Škotijos komendantu. Jo skrynios buvo pilnos aukso. Jis pradėjo Kvebeko ataką, pirma iš Bostono išrinkęs vsus galimus pinigus. Žygis nepasisekė, ir kolonija bankrutijo. Tada Fipsas išleido popierinius pinigus. Norėdamas pakelti jų vertę, jis į tas popieras sukišo visą savo auksą. Bet laimė nusigrėžė nuo jo. Popierų kursas krito. Fipsas visko nustojo, liko plikas, įlindęs į skolas. O priešai tik ir laukė. Jo laimė truko vos aštuonerus metus. Jis iškeliavo į Londoną nukuręs ir, kai lipo į krantą, buvo areštuotas del 20,000 svarų, priklausančių Dudleyui ir Brentonui. Žandarai jį nugabeno į Flito kalėjimą.

Seras Viljamas Fipsas buvo pasodnitas į pliką narvą. Jis su savim turėjo tik tajį sidabro ritinėlį kuris jam atnešė šlovę, baltosios algos ritinėlį. Jis buvo pribaigtas drugio ir širdgėlos. Giltinė stovėjo akyse. Jis dar kovojo. Net ir ten jį apnyko svajonės apie lobius. Ispaniškosios Bobadilos valdytojo galijonas, pilnas aukso ir sidabro, nugarmėjo netoli Bahamos salų. Fipsas nusuntė pašaukti kalėjimo viršininką. Drugys ir nerami viltis jį visai išsekino. Jis savo sudžiūvusią ranka parodė viršininkui ritinėlį sidabro ir sušnabzdėjo baigdamasis:

—Leskite man pasinerti; štai ritinėlis iš Boba-dil-los.

Tai taręs jis mirė. Baltosios algos ritinėlis padengė jo laidotuves.

Vertė A. V.

Ant. Novaraitis.

VERKIANČIOS KANKLĖS.

Linksma naktis kunigaikščio Žulvio pilyje. Tai jo vestuvės. Linksmi griežė muzikantai. Karštai šoka Žulvis ir juodakės, jo žmonos giminės.

Iš tolimosios Rusų šalies, iš didžiojo Nau-gardo, jie čia atkeliavo, atlydėjo jaunąją žmoną, atvežė brangių dovanų. Todel ir gaudžia taip smarkiai aukštoji Žulvio pilis, gausiai liejasi midus skamba garsos dainos. Antai ir kieme po medžiais jau išigėrusių lietuvių būrelis sėdi, puotauja. Tai senieji Žulvio kariai. Vieni jų šnekas apie savo vaikus, piršlybas, antri apie karo žygius, tretieji apie kunigaikštį, jo vestuves, senųjų papročių pamiršimą . . .

Štai ateina pats kunigaikštis Žulvys su jaunąja. Visi jam šaukia "valio", linki ilgiausių me-

tu, visi jį giria. Jis tik dėkoja, midumi vaišina, ragina linksintis . . .

— Kodel gi tu, Gaily, stovi toks susimąstęs, nuliūdes? Kodel neini midaus gert, pasilinksinti mano vestuvėse? — paklausė įeidamas vėl atgal į pilį Žulvys prie durų stovinčio žilo senelio.

— Ne man žilagalviui linksintis, ne man džiaugtis tokiose vestuvėse — pratarė senelis linguodamas galvą. Bet Žulvys jau buvo jaunosios nuvestas toliau, į pokylį ir paskutinių Gailio žodžių neišgirdo . . .

Triukšminga dar buvo pilies sienose. Aplinkui jau senai viešpatavo ramybė. Tik kai kuomet smarkiau įsigėrusių vestuvninkų šauksmai prasiverždavo pro pilies sienas ir sudrumsdavo netolimo miško niauriają tylą.

Po to vėl nutildavo miškas, vėl užviešpatavo jame nejaukioji tylą.

Bet štai vėl sudrumstė kapinyno tylą balsai. Ne, ne balsai, nė ne giesmė, ar daina, bet kanklių graudūs akordai. Ne po žemių kilo: iš miško, gilumos jie ėjo. Tai verkiančių Gailio kanklių aidai plaukė nuo didžiojo kapų ažuono į žalią miegančią girią, į josios tankmės. Pabudo, sulingavo giria, išgirdus kanklių graudžiuosius aidus.

Pats vidurnaktis . . . Rodos veltui pabudus giria vėl užmigo, vėl joje užviešpatavo niaurioji tylą. Tiktai senelis Gailys nemiegojo, jis ilgai būdėjo, dar ilgai, tarytum su sentėvių dvasiomis kalbėdamas, praeities dūmas dūmojo. Šalia jojo tūnojo graudžiosios kanklės . . .

K. Zupka.

KA VILNIAUS LIETUVAITĖ DAINAVO.

(Iš Cikliaus.)

Vilniaus verkiam, kaip širdies:
Vilnius mums širdžių širdis.
O, tėvyne, ar jau greit
Sūnūs drąsą išbandys?

Ar jau greit žirgai sužvengs,
Sužvangės sūnų kardai? —
Vilnius mums širdžių širdis,
O be jo mes jau kadai...

Ar jau greitai nuaidės
Pergalės skardi daina? —
Vilniui vargo jau senai,
Jau senai, senai gana.

O, tėvyne, o kada
Lauksim grįžtant mylimų;
Jaunystėle, ar jau greit
Svaigti bus ramu, ramu?...
—————

J. Kolibras.

BERŽAS VERKĖJAS.

Rudens naktįje, kai šelsta vėjas
Iš skausmo didžio jautriai pravirksta,
Lyg griaudus smuikas, beržas verkėjas —
Auksiniai lapai ašarose mirksta . . .

Verkia dejuodams, kad jįjį daužo
Negailestingai audra beširdė,
Kad lapus plėšo ir šakas laužo —
Kas skaudžiai verkėjo širdį.

Klausant jo raudos siela nuliūdo —
Ir aš kap beržas blaškiaus, kentėjau,
Ašaroms žydrios akys paplūdo —
Matau mintyje ką taip mylėjau . . .

Jau nesigirdi beržo verkimo —
Audra žiaurioji kitur nuėjo.
Tiktai manyje ji nenurimo,
Nes širdies aizdą nuodais apliejo.

1929 m.

J. Kolibras.

RUDENS GODOS.

“Koks negeras ruduo”
Skundžias jauna sesuo,
“Jis negaili manęs —
Drasko žiauriai gėles,
Kurios puikiai žydėjo,
Kurios širdį žavėjo.

Liūdna, nyku man bus,
Kai jau jų nebebus.
Kam pasiskųsiu tada,
Kai širdy rasis opi žaizda.
Kam pasakysiu svajones, sapnus.
Kai gėlių nebebus?

O kaip buvo gera daržely svajoti,
Apie mylimąjį ir dainas dainuoti,
Kai gėlės žydėjo gražiai,
Kai gėlės kvėpėjo skaniai.”

1930 IX. 18.

11-tas LABDARIŲ SEIMAS.

Šių metų lapkričio mėn. 16 dieną įvyksta A. L. R. K. Labdaringos Sąjungos vienuoliktasis seimas Švento Kryžiaus parapijoje. Seimas prasidės iškilmingomis šventomis Mišiomis už mirusių labdarių ir geraširdžių sielas. Po pietų antrą valandą Krenciaus salėj, 4600 So. Wood St., Chicago, Ill. prasideda posėdžiai.

Taigi, mieli broliai ir sesers vyčiai, nuolankiai prašome jus dalyvauti mūsų seime. Ateikite su visais savo gerais norais ir patarimais, o mes juos priimsime su didžiu malonumu.

Kartu išdrįstam paprašyti jūsų pinigiskos paramos -- aukų. Atminkite, kad mes prašome aukų tiems, kurie jau yra pasenę, suvargę, kurie jau nebeįstengia patys prašyti. Tad, visi galinti suteikti šokią tokią auką, esate prašomi siųsti: Kun. F. Kudirka, 2334 So. Oakley Avenue.

A. L. R. K. Labd. Sąjungos Centras.

LIETUVIŲ DIENA.

1931 metais birželio mėn. 14 dieną A. L. R. K. Labdaringa Sąjunga rengia Lietuvių pramogų dieną White City. Šios dienos tikslas yra sukelti pinigų našlaičių ir senelių prieglaudai ir apmokėjimui labdaringos Sąjungos esamų ūkio skolų išviso \$13,900.00.

A. L. R. K. Labdaringa Sąjunga dirba tautai naudingą darbą. Ji pastatė Švento Kryžiaus ligoninę, kad mes patys galėtume ja naudotis. Ji nupirko ūkį, 141 akris, kur bus statoma našlaičių ir senelių prieglauda. Nujausdami, kad vyčiai pritaria mūsų darbams, mes nuoširdžiai prašome visų Chicagiečių nerengti nė jokių pramogų tą dieną, bet prisidėti visu kuo tikėtai galite prie Lietuvių dienos. Įžanga — 50 centų.

Gerbiamieji nepamirškite BIRŽELIO MĖN. 14 DIENOS, 1931 METŲ ir paremkite mūsų kilnų sumanymą.

LABD. SAJUNGOS CENTRO VALDYBA.

LIETUVOS PAŠTO TRANSPORTACIJA.

Neseniai Švedų Amerikos Linija padarė sutartį su Lietuvos pašto valdyba, suteikiančia galios pervežti Lietuvos paštą. Nuo laiko padarytos sutarties Švedų Linija parveža į Lietuvą ir iš Lietuvos 6,000 svarų (3 tonus) pašto perlaidų (siuntinių) ir laiškų. Iš Gothenburgo (Švedijos) į Kalmar iš čia į Klaipėdą laivu "Borgholm". Tokiu pat būdu vežami Lietuvos keleiviai, Švedų Amerikos Linija.

PRIEŠ VELNIĄ IR KOMUNISTUS.

Suomijoje visuomenė labai nemėgsta komunistų, ten eina dabar prieš juos smarki kova. Toj kovoje dalyvauja ir studentai. Pranešama iš Rygos, kad latvių sąjunga gavusį neseniai nuo suomijos studentų simbolinę dovaną — suomių peilį su išraižytais suomių ir latvių vėliavomis vienoje pusėje ir su parašu: Prieš velnią ir komunistus — kitoje. Latvių socialistai studentai priešinasi dovanos priėmimui, bet dauguma studentų nutarusi dovaną priimti ir suomiams draugams padėkoti. Tai gana reikšminga.

— "V. R."

KO VOKIEČIAMS TRŪKSTA KAD PRADĖTI KARĄ.

Paskutiniu metu Vokietijoje pagarsėjo savo raštais Emil Liudwig'as. Jis parašė visą eilę žymiųjų pasaulių žmonių bijografijas ir be to labai paplitusią į daugelį pasaulio kalbų išverstą knygą apie didžiojo karo pradžią, kurioje jisai išrodo, kas buvo kaltas karo sukėlime.

Dabar E. Liudwig'as vėl sukėlė audrą Vokietijoje. Būtent, vienam prancūzų žurnalistui jis pareiškė: "Pas mus, kaip ir daugely kitų tautų karui pradėti yra dvi kliūtys: trūksta pinigų ir baimė, kad gali kilti revoliucija."

Iš tų rašytojo žodžių išeitų, kad karui pradėti jokių kitų sumetimų vokiečiai neturi o tik tą, kad trūksta pinigų ir bijosi revoliucijos.

Del šio pareiškimo labai pikta atsiliepia vokiečių spauda, kuri stačiai grąšina rašytojui, kad jeigu, jis būdamas vokiečių taip kalba apie vokiečių tautą, tai tegu nesisūks, kad ir Vokietija jį pamirš.

When you think of installing first class plumbing
JOHN KLEKER PLUMBING CO.

1707 West 47th Street Phone Yards 5353

BRANCH OFFICE

5330 Archer Avenue Phone Lafayette 6531
CHICAGO, ILL.

NEW CITY COAL CO.

2101 West 47th Street

Kokybė ir patarnavimas nuo 1895

Tel. Lafayette 0567-5678

Telephones: Lafayette 6179-6174

"The House of Square Dealing"

BAY STATE LUMBER CO.

LUMBER and MILLWORK

2108 to 2128 West 47th Street, Chicago, Illinois

JOHN A. KASS

(KAZAKAUSKAS)
WATCHMAKER & JEWELER
Jau Laikas Pirkti
KALEDŲ DOVANAS

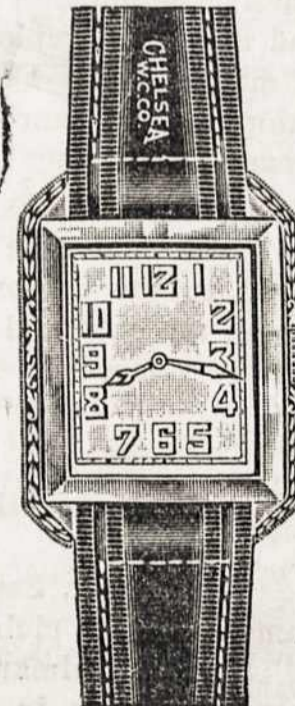
Laikrodininkas ir auksorius
20 metų patyrimo. Užlaikau visokios rūšies aukso dalykų dideliame pasirinkime ir kainos yra visiems vienokios.

10% NUO DOLERIO
Perkant Pas M a n e

2045 West 35th Street

ir Archer Avenue

Tel. Lafayette 3315

Kas naujo mūsų šeimoje

MASPETH, N. Y.

Council 110.

Here we are, back again on the air. As you all know, this Council has been selected as the "scene of battle" for the Annual Convention to be held in August 1931. With the co-operation of the N. Y. — N. J. District, the various committees have been formed, and have started the ball rolling. Their aim is to provide unforgettable three days and nights for the delegates to this convention. To those who are not familiar with the location of this town, it would be well to inform you that Maspeth is a suburb of New York City. We are within thirty minutes of Broadway; the same Broadway you all have desired to visit and which is known throughout the world, wherever men may be. We are within one hour of all the beaches and amusement parks, such as, the world-famous Coney Island, where prince and pauper rub shoulders together, and both in the same ocean, the great Atlantic. Long Beach with its idle rich; the Rockaways, with their treacherous under currents; Manhattan Beach, the Exclusive (?) Beach; Brighton Beach, next door neighbor to Coney Island; the new Jones Beach opened by the State of New York to the public only this year; all are patronized by the people in this greatest of all cities, New York. Across the Hudson river, the State of New Jersey provides other sources of amusement for us. We could fill many issues of this magazine, telling you of New York City, but space is limited. This will be done in later issues. Our only hope is to have you here next year, when we may open the door to a new world, unknown to most outside of New York. Until then, adios!

* * *

Elaborate plans are being made for our Seventh Annual Barn Dance, to be held in Annunciation Hall, No. Fifth and Havemeyer Streets, Brooklyn, N. Y. This will be held Saturday Evening, November 22nd, 1930. Those who have attended our previous Barn Dances, know how enjoyable these affairs are. The apple orchard will be well laden, the sleepy constables will keep an eye open to catch those who pilfer this forbidden fruit. The Country Judge will judge those so unfortunate as to be caught, and the Country jail will be "open for business" to those who are financially embarrassed and unable to pay their fines. The minister will comb his hair, clean his spectacles, and unite all couples appearing before him in the "bonds of matrimony". Farmers, farmerettes, hicks and country bumpkins will dance and spoon with those "city — fellers", meanwhile taking them over for all they are worth. Music will be furnished by the well known radio entertainers "The Malverne Dance Orchestra". All this will be given to the customers for fifty straws CASH. Don't forget the date and bring your horse and buggy with the straw — covered floor.

— The Original Baltrus.

HARTFORD, CONN.

On Sunday, September 19th the annual Tennis Tournament for the club championship was held.

Stanley Shimkus retained his title by defeating Anthony Labeskis in the most bitter match ever played

between them. The final scores bring 5-7; 6-1; 10-8; 0-6; 3-6.

John Zelinskas defeated Charles Shimkus 3-6; 6-3; 6-2 for the Consolation Championship.

The surprising features of the Consolation Tournament was the rather sudden elimination of such stars as Peter Yesmentis, Bell Stages and John Shages, who were eliminated by John Zelinskas, Charles Shimkus and John Malin respectively.

The girl champion of the club will be announced in the next issue of the "Vytis".

* * *

On September 18th at 8:00 P. M. a card party was held in the club rooms with approximately fifty competing for prizes. Refreshments were served after the prizes were distributed. Dancing once again held the upper hand until closing time.

It may be mentioned that those who fail to attend these parties are the ones cheated out of an evening of pleasure.

* * *

Sunday September 21st was the day of the first hike this fall. Because of the extremely warm weather at that time the expected number did not reach its total but another hike is to be held in the very near future and it is expected that the majority of the club will go.

DETROIT, MICH.

Basebalo užbaiga.

Lietuvos Vyčių 102 kp basebolo ratelis liko čempionu lietuvių tarpe. Vyčiai supliekė Šv. Jurgio parapijos basebolininkus. Taipgi Rugsėjo mėn. 28 d. žaisdami su Clevelando B. and B. brolių Brazių basebolo rateliu išlupė kailį. Vyčiai padarė 9, o B. and B. 3. Clevelandiečiai grįžo į namus nelinksmi. Vyčių komanda pereitą vasarą labai šauniai pasirodė baseball žaidime.

Nežiurint į bedarbes Liet. Vyčių 102 kp. vasaros laiku buvo surengę keletą bizniškų piknikų, kurie pavyko gerai. Komisijai tenka garbė už tokį pasidarbavimą. Daugiausia piknikų rengime darbavosi Chas. Samsonas, biznio manedžerius, kuopos pirmininkas P. G. Podolskas ir kiti, kurie kuopai su atsidavimu dirba ir dar išlaidas paneša be jokio atlyginimo. Tokie nariai yra verti didelės pagarbos, kas laikui bėgant bus atitinkamai įvertinta. Dėka keliolikos gabių ir gerų narių pasidarbavimo, visas veikimas buvo veiklus ir pelningas.

* * *

Naujas Šv. Antano parapijos vargonininkas p. J. Jankus, kuris su L. Vyčių Choru gražiai žengia pirmyn ir bažnyčioje (gražiai) gieda, visu smarkumu rengiasi Vyčių pirmam koncertui. Jis įvyks Spalių mėn. 19 d. Lietuvių Svetainėje. Koncertas susidės iš įvairių kompozitorių dainų.

Muzikas Jankus turėdamas gerą muzikos talentą prirengs vakaro programą. Trumpoje ateityje jis žada pastatyti didelį muzikos veikalą, kokio dar Detroite nėra buvę.

Pageidautina Vyčiams kuodaugiausiai prirašyti naujų narių, kurie turėdami gabumus ras tinkamą užsiėmimą.

Ch. Samsonas L. V. 102 kp. energingas darbuotojas užlaiko Lietuvių Svetainės name paveikslų studiją. Darbas pirmos rūšies. Šįmet kaip Vytauto Didžiojo metai, jis turi pagaminęs gražias Vytauto atvirutes. Norint turėti gražų atminimą arba kam pasiūsti, kreipkitės: Chas. Samsonas, 3564 W. Vernor Highway, Detroit, Mich.

— Šimonis.

JUOZAS IR TERESĖ BLAŽIAI.

Rugsėjo mėn. 3 dieną, kun. Boreišis gražiai išpuoštoje bažnyčioje per sumą surišo Juozą, 102 kuopos narį su p-le Terese Giliute iš Grand Rapids, Mich. Laikė sutuoktinių giedojimo choras ir mūsų solistės B. Dambrauskaitė ir V. Švelniūtė. Linkime jiems geriausio pasisekimo naujame gyvenimo laime.

— 102 kp.

KEARNEY and HARRISON, N. J.

1930 metais, Spalio mėn. 2 dieną mirė jaunas moksleivis, mūsų kuopos narys Petras Kamežis. Priežastis atsiskyrimo buvo širdies liga. Velionis buvo labai gabus mokinys ir paskutiniu metu laikė Medicinos skyrių, Seton Hall College.

L. V. 90 kuopa reiškia didelės užuojautos tėveliams Kamežiams ir visai jų šeimynai jų didžioji nuliūdimo valandą.

— Lietuvos Vyčių 90 kuopa.

PAGERBTUVĖS.

BRIGHTON PARK. — Rugsėjo 28 dieną Brightonparkietės surengė "Bunco Party", kaip pagerbtuves kun. Pr. Vaitukaičiui jo vardinių paminėjimui. Atsilankė labai daug jaunimo iš vietinės Vyčių 36-tos kuopos ir parapijos choro. Dalyvavo kun. Valančius ir kun. Vaitukaitis, kuris gražiai prakalbėjo į susirinkusius.

Buvo užkandžių ir muzikos šokiams. Visi labai patenkinti skirstėsi namo.

* * *

Spalio 3 dieną per Apaštalytės Maldos susirinkimą įteikta kun. Vaitukaičiui kaip dovana pelnas, iš "Bunco Party". Kun. Valančius nuo Apaštalytės Maldos draugijos įteikė "gražių gėlių basket" su linkėjimais geriausio pasisekimo darbuose. V. Remotis, vardu Lietuvos Vyčių Centro, įteikė dovaną ir-gi su linkėjimais, K. Žaromskis, vardu Lietuvos Vyčių 36-tos kuopos, įteikė dovaną su linkėjimais nuo kuopos.

Savo kalboje kun. Vaitukaitis dėkojo už visą ir pareiškė, kad darbuosis su žmonėmis ir ypač su jaunimu tol, kol pasens ir negalės darbuotis daugiau.

Be to, girdėjau, kad ir mokyklos vaikučiai taip pat neužmiršo kun. Vaitukaičio ir įteikė jam dovanų. Moterų Sąjungos 20 kuopa taip pat įteikė dovaną.

Kun. Pr. Vaitukaitis yra mylimas ir gerbiamas ne vien brightonparkiečių, bet viso jaunimo ir geros širdies žmonių.

Ilgiausių metų kun. Vaitukaičiui!

— Red. Cherris.

SHEBOYGAN, WIS.

Spalio mėn. 5 dieną Sheboygano Vyčių būrelis keliais automobiliais nuvažiavo į Port Washington ir tenai sulošė teatrą "Rytojaus Diena". Sekanti gražiai atliko savo roles: J. Aldikauskas — Vinco; J. Jesinskiūtė — Magdelenos; J. Aldikauskas — Jonuko; V. Juknelis — Motiejaus; A. Skerys — Motiejaus gimnazisto; P. Vrubliauskas, J. Daugirda, A. Skerys, J. Aldikauskas ir J. Vrubliauskas — kalinių; A. Radzevičius ir P. Račukaitis — žandarų; A. Petrušaitis — žandarų viršininko. Teatras yra perstatymas lietuvių gyvenimo spaudos uždraudimo laikais.

Sheboyganiečiai taip pat suvaidino juokingą vodivilių. A. Skerys, J. Aldikauskas ir P. Vrubliauskas savo judėjimais, dainom, ir juokais gražiai palinksmo publiką.

Vietinis Port Washington Vyčių choras padainavo keletą dainelių ir pasakė keletą eilučių. Eilutes sakė sekanti: O. Jankunaitė, P. Juškiūtė, A. Laurinaičiūtė, E. Žukaičiūtė, E. Savickiūtė, Morauskas ir Alane Rupšiuotė. Dialogą suvaidino A. Rupšiuotė ir S. Ežerskiūtė.

Programą labai gražiai vedė mūsų gerbiamas klebonas kun. Garmus.

Baigiant programą Port Washingtono Vyčių pirmininkė padėkojo publikai už atsilankymą. (Svečių buvo matyt iš Sheboygano ir Milwaukee). Taip pat padėkojo p-lei Vaškevičiutei kurios pastangomis teatras buvo priruoštas ir atvaidintas.

Sheboyganiečiams gal būt geriausiai patiko pranešimas, kad po programo visiems lošėjams yra parengtas užkandis. Gardžiai pavalgę, ir pažaidę visi patenkinti sugrįžo namo.

— Rep.

PATERSON, N. J.

Nesenai mus aplankė garbingas svetys A. Stulga, kuris papasakojo daug gražių dalykėlių apie dabartinę Lietuvą. Jis sako, kad visa Lietuva atgijo ir žengia pirmyn nepaprastai greitu tempu. Inteligentai dirba su didžiausiu atsidėjimu mūsų brangios Lietuvos naudai. Mums labai malonu girdėti, kad Amerikos mokytojai taip gražiai kalbą apie Lietuvą. Pageidautina, kad daugiau mokytojų žmonių aplankytų Lietuvą.

— Vyčių Narys.

BROOKLYN, N. Y.

Kuopa 41.

Nors dar nėra nei metų laiko, kaip Lietuvos Vyčių 41-ma kuopa buvo sutverta, bet ji savo veikiama ir įvykdintais darbais gali pasigirti. Kuopa buvo sukurta, arba kitaip sakant atgaivinta (senųjų 41-mos kuopos narių jau nėra likę nei vieno), pereitą žiemą. Valdyba buvo išrinkta, balius surengtas, kuris padarė dar kuopai nuostolių ir kuopa užmigo laikinai.

Tik po keturių ar penkių mėnesių, gegužės mėnesio pradžioje, 1930 metais prof. A. Visminui, A. Mažeikai ir kitiems pasidaravus, vyčiai vėl buvo pabudinti. Buvo sušauktas susirinkimas ir nauja valdyba išrinkta, iš sekančių asmenų: pirm. — A. Vismanas; Vice-Pirmininkas — A. Buziutė; Raštininkė — M. Papliauskaitė; Finansų Raštininku — A. Mažeika; ir Izdininku — K. Banišauskas. Sportu gi vedėju buvo išrinktas kun. K. Aleksūnas.

Nuo tada vyčiai ir pradėjo veikti. Susirinkimai buvo rengiami tarp savęs. Taipgi ir buvo rengiamasi prie New Yorko ir New Jersey Apskričio sporto šventės.

Visuomeninių parengimų buvo nutarta nedaryti, kadangi oras atšilo ir ant balių žmonės neina, o pašalietės draugijos rengė daugybę piknikų ir išvažiavimų.

Negalėdami surengti patys jokio išvažiavimo, buvo nutarta visiems dalyvauti N. Y. ir N. J. Apskrities piknike, kuris įvyko rugsėjo 7 dieną, Carlstadt, N. J. Čia beveik visi 41-mos kuopos nariai ir dalyvavo.

Rugsėjo mėnesiui atėjus 41-ma kuopa sukruto. Per mėnesinį susirinkimą pirm. A. Vismanui pasiūlius kuopa nutarė prašyti kun. C. Paulonio leisti vyčiams sklepe po mokyklą, savo kambarius įsirengti. Kunigui Pauloniui sutikus, prasidėjo darbas. Pirmiausia reikėjo išnešti malkas, kurių buvo priversta, beveik lig lubų. Tą padarius, prisėjo elektrą įvesti, ir G. Matusevičiaus, A. Vismino ir A. Mažeikos dėka tas buvo padaryta. Sienų taisymu ir lubų maliavojimu daug pasidaravo V. Juška ir A. Grigalius, kuris yra dabartinis 41-mos kuopos izdininkas. Taipgi reikia nepamiršti ir Jono Karluko, kuris irgi dirbo kiekvieną vakarą.

Gi tuo pačiu laiku buvo surengtas vaidinimų ir šokių vakaras, kuris įvyko Spalių 4 dieną 1930 metais parapijos salėje. Pastatyta buvo dvi komedijos: "Blaivininkas ir Girtuoklė" ir "Pašėlęs Dantis".

Po to gi sekė šokiai, pusiau lietuviški ir angliški. Publika visu tuo buvo labai patenkinta.

Neatsizvelgiant, kad tas parengimas buvo garsinamas tik pusantros savaitės, bet publikos prisirinko ganėtinai ir kuopai liko pelno apie 50 dolerių.

41-mos kuopos merginos irgi neatsilieka nuo vyrų. Jos daug pasidaravo parengimui vakaro, lošdamos, dainuodamos prie baro stovėdamos, bilietus pardavinėdamos ir t. t. Bet tikras jų pasišventimas kuopai galima matyti

iš šio įvykio. Per paskutinį susirinkimą buvo kalbama apie pinigų stoka kambarių įrengimui. Tai jos pasiūlo, kad kiekvienas vytis-tė sudėtų po dolerį, išlaidų padengimui. Kai kurie vyrai pakėlė klausimą kad gal merginos neišgalės užsimokėti. Vytės gi parodydamos savo pasišventimą, tuojaus išsiėmė po dolerį visos nunešė prie stalo kasieriui. Vyrai nepasiduodami irgi turėjo sudėti po dolerį.

Vienas dar didelis darbas yra likęs, tai grindų įdėjimas. Čia yra reikalinga daug pinigų ir darbo. Bet matydami tokį 41-mos kuopos vyčių pasišventimą, nereikia abejoti, kad ir tas bus padarytas. Kasoje pinigų grindims užteks, o darbininkų irgi netrūksta, taigi tik telieka klausimas laiko, kada viskas bus užbaigta.

Reikia pažymėti dar ir tai, kad yra ir tokių narių kurie nenori prisidėti įrengimui naujų kambarių. Bet pereitame susirinkime buvo apkalbėta apie tai ir nutarta, kad kuris neprisidės darbu prie įrengimo kambarių, tai turės užsimokėti 5 dolerius pabaudos.

Kas link vyčių gyvavimo daug kredito reikia atiduoti ir kun. C. Pauloniui parapijos klebonui. Jis padėjo iš pradžių vyčiams čia susitverti, jis davė jiems salę susirinkimams laikyti; ir dabar matydamas, kad salė daugumoje vakarų žiemos aikiu užimta, vyčiams paprašius, atidavė sklepa kambariams įsitaisyti. Taipgi už pereitą parengimą, kurį vyčiai turėjo parapijos salėje nieko neėmė.

Negana to, paskutiniu laiku, vyčiams paprašius, jis atidavė iš klebonijos visai gerą pool-table. Už tą viską vyčiai labai dėkingi.

Taipgi reikia nepamiršti ir kun. J. Aleksūno, 41-mos kuopos sporto vedėjo. Nuo pat vyčių įsikūrimo dalyvauja jis visuose kuopos susirinkimuose, pagelbėdamas vyčiams kiek galėdamas. Jis išprašė iš kun. C. Paulonio vyčiams pool-table, ir nepasitenkindamas tuo, padovanojo kuopai poros šimto dolerių vertės radio. Taigi nestebėtina, kad jis yra visų gerbiamas ir mylimas.

Iš tarpo kuopos narių daugiausiai dirba, tai pirmininkas A. Visminas. Kiekvienas darbas, kiekvienas parengimas, nuo pat vyčių 41-mos kuopos įsikūrimo laikų, yra prižiūrimas ir vedamas. Tai jis pasiūlė, kad vyčiai įsitaisyti sau kambarius, ir daugiausiai jis dirba jų įtaisymui.

Iš to visko matyti kad 41-ma kuopa gyvuoja, ir laikui bėgant vis augs ir stiprės.

Tai valio 41-ma kuopa!

Vytis A. J. M.

ATHOL, MASS.

Hello everybody. With you once more. No you haven't read about us but that does not mean we are not doing anything. The summer had something to do with holding us back but still we have something to tell you.

I will now tell you what we did during the summer months: Not many like to help when it is warm but we did have a few who were willing to do something. Our club put on a play a short while ago which was written and directed by our President, Anna Urban. It sure was a success. There was a large attendance and those who took part in the play sure helped to put it over the top.

We sure will miss one of our active member who is Stanley Widugeris. He has left for Washington, D. C. to attend school there. Stanley sure deserves a lot of credit after leaving school a few years ago and going back again. A lot of Luck Stanley.

— A Member.

CICERO, ILL.

Council 14.

Our Council held a "Weenie Roast" Saturday night at Palos Park. For the benefit of those who were not present we will take you on an imaginary trip and endeavor to make you feel that you were with us.

Well, here we are at the clubroom and it is only 6 o'clock. Most of the members are here, but it seems that some of the girls are going to disappoint us, as there are only a few girls compared to the amount of boys. It is getting close to 7 o'clock and we will have to start for Palos Park without them.

One Hour Later.

Oh, this is an ideal site, but it looks rather deserted. Is it the appointed place? Look, there are only six cars! Where is the seventh? Let us build a fire while we are waiting for the others to arrive. There is no need to worry about them, as Vince Balsis can be depended upon to take good care of his passengers, especially if there are girls along.

The evening is a wonderful one, the sky is so black, and is pierced with thousands of bright shining stars. The air is so cool and sweet, that it makes everyone feel that life is really worth living. It is just one of those nights "When a young man's fancy turns to love", as the saying goes.

Oh, look, here comes the lost car. They are trying to convince us of the fact that they were in the appointment place all the while waiting for us.

Slim seems to be very popular in the "running games". Is it because he is running unusually well tonight?

If you notice our well-known friend "Gertie" looks rather down-hearted. His excuse is that he has a headache, but we think he wants the girl's to pay more attention to him. "Gertie" you will have to be more reasonable tonight as there aren't enough girls in proportion to the boys this evening.

Hurrah, the committee is getting out the Weenies and marshmallows. Just glance around and see how rapidly the Weenies and marshmallows seem to be disappearing. It is apparent the air and games gave us ravenous appetites. This is one time that Weenies taste like chickens.

Now that we have satisfied our appetites, we will watch some of the more ambitious people demonstrate their talent.

That group over there seems to have the Lithuanian spirits in their hearts, as they are dancing our own folk dances with merriment in each step.

Let us go and see what is causing the commotion over there. Well, well, it is Mickey himself trying to teach the fellows football tackling.

Just listen to someone singing out there in the dark woods. Who can it be? Let us put the spot-light on them and see who they are. O, it is only a few of our yoddlers trying to entertain, but who are bashful to appear before us all. They sound good, although they are singing at a distance. Probably there is something to that saying "The farther away you sing, the better it sounds".

At intervals, I keep hearing someone calling "O, Grandma". Do you suppose someone felt the need of a chaperon? I wonder who this "Grandma" person is? She must be a modern Grandma to be traveling with our young crowd.

Everyone has been enjoying themselves to the utmost that they become exhausted enough to want to go home. The fire is being put out, — things are being packed away — and finally everyone is homeward bound. We hope you have enjoyed this imaginary trip with Council 14 as if it were a reality.

We wish to extend our heartiest thanks and appreciation to the committee for the wonderful work they accomplished in such short time and for the successful outcome of the evening. We hope that we will have the opportunity of looking forward to just such successful events as this one turned out to be.

— Eyes and Ears of Council 14.

SO. CHICAGO, ILL.

Council 114.

SPORTS — So. Chicago's bowling team is going at full speed and how! Brighton Park North Side and Gary councils were mercifully mauled by the So. Chicago's "RED TIE MAULERS", making a total of nine straight victories for the "MAULERS". Right now the team is roosting in second place and hope to keep up there unless by misfortune somebody should steal those red ties and that might change their luck — maybe.

The boys that are wearing those red ties are Al Kibelkis, capt., John Zevetkauskis, Charles Kibelkis, Bernard Peculis, George Zemaitis, and Frank Redwick who at the present time is ill and unable to bowl with the team thus far. Good luck boys and a few more wins won't hurt you.

Golf made quite a hit here in So. Chicago, few of the boys have been hit bad. Those unfortunate are Al Kibelkis, Bernard Peculis, Frank Lilikas, John Zevetkauskis, and Anthony Regashus. Although their first year at this so called game of golf, they are getting along fine, but their form is nothing to brag about.

Al. will be in the market for set of golf sticks next year and few improvements are foretold.

Bernard is looking for a driving club that will hit nothing but straight balls he has a lot trouble in slicing and is never satisfied if he can't play three fairways at one time. He would rather hit the ball pitched to him.

Johnny is aiming to shoot 18 holes in 100 and if this is done he will be measured for a pair of plus fours. Imagine him walking around in pair of knee pants.

Frank has lot trouble hitting the ball too far and loosing it, if he could master his strength he'll make a fairly good player and he always carries a rule book to avoid any arguments.

There is nothing to say about Tony because we haven't seen him play, but we hope he has mastered the difficulties that the four other player have.

So. Chicago will have no basketball team to enter the league this year, the players were unable to start practice early this season but we are looking forward to an early start next year.

— "Stuck up".

* * *

A party was held at Helen Shimkus' farm at Crown Point, Ind., and was a great success. Five cars consisting of seventeen members drove to the farm late Saturday night of September 27th. A jolly good time was had by all. Everybody enjoyed the refreshments that were served by the committee: Mary Manakas, Anna Grigalas and J.

Zevatkauskis. Three cheers for the committee. The consumption of the refreshments by the members was the greatest ever known to this council.

The council wishes to thank Helen Shimkus for the wonderful way she accepted our members and I'm sure they will not turn down her next invitation, Crown Point here we come.

— "Stuck up".

CHICAGO, ILL.

Council 112

On Tuesday Eve., October 14th, the knights and ladies of Council 112 stepped out to the parish hall and surprised not only themselves, but their visitors, most of them from Brighton Council 36, when they showed everyone present a real honest to goodness time of their lives with plenty of wholesome fun and good old time sport.

The evening started with a few games that were unearthed from the days of old as "Farmer in the dell" "Cat and rat" and "Three deep". This form of exercise gave everyone a real appetite so when the apple eating contest was announced the number of participants was so great that an additional heat was required. The fellows proved to have the biggest mounths for both of the winners were of the stronger sex, even though the lady contestants outnumbered the men. The winners were Joe Micka and Stan. Balskus, both were to receive "Silver Loving Cups", but as no one was willing to buy them, the boys were presented with nice fresh taffy apples as prizes. The Championship round of apple eaters will take place next social night two weeks hence.

The next event on the program was dancing while the snappy orchestra of five wonderful musicians played some real music, for all those present. The visitors and everyone else was presented with some refreshments before leaving, I myself received only seven apples, five bananas, one half pound cookies and fifteen plums. But then I believe I got cheated for most all of the others got more, they had bigger pockets, you see.

Well folks if you wish to know how to have a good time with-out money watch how Marquette does it.

— "The Two of One, One Two".

THERE'S SNAPPY COMEDY IN THIS OPERETTA.

That there is plenty of music, beautiful, glorious music, in our Chicago District's Choir's coming operetta "Cukrinis Kareivēlis", noone can deny. But that the audience will get more laughs per minute than in any entertainment heretofore staged by the Choir must also be stated as an acknowledged fact. It is simply brimful of good, snappy comedy.

The plot? Most interesting! As the curtain goes up, we find a winsome young maiden in the sanctum of her boudoir about to retire for a restful night. But just as she slides under the covers there's a crash and somebody bursts into the room. It is a thief? Not at all, we're glad to discover. For when the light is turned on, we see that our burglar is none other than a handsome, young soldier, being pursued by the enemy. Of course the young lady is forced to shield him from danger. Then the whole troupe of soldiers march in looking for the run-

away and mother suspects her daughter. The complications that follow are certain to bring about a roar of laughter from the audience. Really this is the snappiest thing ever ventured by the choir.

For an enjoyable evening for perfect entertainment, you and yours should be on hand to witness this mirthful, rollicking, comic operetta "Cukrinis Kareivēlis" staged by our enlarged District Dainos Choir, capably coached by Miss Genevieve Šidiškis, at the Lithuanian Auditorium, Sunday, November the 9th.

— Dainininkas.

SCOUTING WITH RED CHERRY

Believe it or not baseball is sure a funny game when it comes to figuring out certain points as to the ability of teams.

My prophecy as to some of the leaders in the K. of L. Chicago District Baseball League after all was truthful.

Cicero won the Championship. Bridgeport were runners-up. Brighton Park third, etc.

Still after all as to the picking of the best team it's hard to decide. Brighton beat the "champs" once, Gary twice. Bridgeport beat Brighton twice, Cicero took three from Bridgeport. Brighton took one from Gary. So the question still is, who is the best?

Now that the K. of L. Chicago District Bowling League is swinging along my pick is West Side, Bridgeport, So. Chicago, North Side, Brighton Park, Roseland, Providence, Gary. What's yours?

Ashes to ashes,
And Dust to dust,
Just a few more months,
And Basket-ball begins.

— Red Cherry.

THANKS

Dear members of Council 119, Milwaukee, Wis. I wish to thank you for remembering me in my months of bad luck. I have been in a heavy plaster cast for many months. The books and photograph album surely did brighten the dreary days. May God bless you all!

With many thanks,

Anna Wilkas.

TO READ AND TO THINK.

So long as we love, we serve.

So long as we are loved by others,

We are indispensable, and no man is useless while he has a friend.

If people could only concentrate on their work as wholeheartedly as they concentrate on their worries, success would be assured.

No man is worth his salt who is not ready at all times to risk his body — to risk his well-being-to risk his life in a great cause.

— Theodore Roosevelt.

— "Stuck Up".

Margumynai

KARVĖ PASISKUNDĖ POLICIJAI..

Nesenai Japonijoje, Kamatos miestelyje, buvo šitoks keistas atsitikimas. Vieną rytą prie policijos būstinės durų atėjo karvė ir ėmė baimingai dairytis į šalis rodėsi turinti didelį susirūpinimą ir liūdėsį. Pagaliau ėmė ji garsiai baubti.

Policijos valdininkai atkreipė į tai dėmesį. Jie įvedė karvę į kiemą, davė jai šieno, pagirdė. Matyti karvė buvo labai alkana. Porą dienų policijos globojama ji jautėsi, matomai, labai gerai, ir nerodė palinkimo, kur nors kitur nešdintis. Trečią dieną atvyko karvės savininkas ir jau ruošėsi ją išsivesti namo, bet ši, dideliai nerimastaudama, su neapykanta sukosi nuo šeimininko į šalį, stengėsi jo artyn neprisileisti.

Tada policijos valdininkai ėmė teirautis apie šito keisto reiškimo priežasties. Paaiškėjo, kad karvės savininkas, pats būdamas beturtis, karvei duodavo tik kas antrą dieną pašaro menką duoklę. Ir tas tęsėsi tol, kol netekusi kantrybės karvė išlaužė vartus ir atėjo... į policiją ieškoti pagalbos.

Policijos valdininkai savo nepaprastos "viešnios" likimu pasirūpino, kad jai daugiau neteko badauti.

EKSPEDICIJA Į ELBRUSĄ.

Nesenai iš Maskvos išvyko ekspedicija į Elbrusą. Ekspedicija organizuota turistų ratelio prie centralinės mokslininkų buties studijavimo komisijos. Ekspedicija padalyta į 2 grupes. Pirmoji yra fizikos — meteorologinė grupė; ji turi užrašyti parodymus prietaisų, paliktų pernai aukščiausioje pasaulyje meteorologinėje stoty (Centralinė mokslininkų namų stotis 5350 mtr). Antroje grupėje yra gydytojai, kurie tiria fiziologijos atžvilgiu ekspedicijos dalyvius ir turistus, bekopiančius į Elbrusą laike ekspedicijos darbų.

90 TŪKSTANČIŲ RATELIŲ LAIKRODYJE.

Yra laikrodžių, kurie rodo ne tik valandas, bet ir dienas, mėnesius, metus. Be to dangaus ženklus, žvaigždynus, mėnulio atmainas ir teisingą saulės laiką visose pasaulio sostinėse. Toks laikrodis yra Prancuzijoje, kuriame veikia 90 tūkstančių ratelių.

NAUJAS KOVOS BŪDAS SU ĮVAIRIAIS AUGALŲ KENKĖJAIMS.

Nesenai Amerikoje, Dr. P. J. Parot išrado savotišką naują būdą elektros pagalba kovoti su įvairiais daržovių ir šiaip augalų kenkėjais. Tuo prietaisu nakties metų apšviečiama daržas ar laukas (elektra). Įvairius drugeliai, vabzdžiai eina prie šviesos, ir tam tikrais įtaisymais juos pagauna. Tokiu būdu šie vabzdžiai naikinami. Šiuo laiku labai tuo išradimu susidomėjo ir smulkiai tiria jo ūkišką vertę bei tobulesnį jo patobulinimą.

IŠKILMINGAS SUTIKIMAS... KIAULIŲ.

Kai pro Kauną buvo dar vos tik nutiestas geležinkelis į Virbalį, gubernatorius gavo žinią, kad iš Vokietijos atvažiuoja aukštų ponų.

Buvo įsakyta stambiesiems rusų valdininkams tuos nepaprastus svečius iškilmingai sutikti Kauno stotyje. Valdininkai pasipuošę išėginiais mundirais, apsikabinę ordenais nuvyko į stotį ir laukė svečių. Pats gubernato-

rius vaikštinėjo pirmosios klasės bufete ir ruošėsi pasakyti kalbą atvykstantiems. Karo orkestras stovėjo prie pačių geležinkelių bėgių, pasiruošęs groti sutikimo maršą.

Tuo tarpu pastebėtas besiartinęs nuo Virbalio pusės prekių vagonas, bet rusai valdininkai buvo jau išilinksminę ir pamanė, kad ateina keleivių traukinys. Buvo duotas ženklas orkestrui, kurs tuojau uždrožė trenksmingą maršą. Atbėgo gubernatorius ir jau buvo bepradedęs sakyti pasveikinimo kalbą, bet apsidairęs pastebėjo, kad į stotį prisiartinio prekių vagonas, kuriame žviegė kiaulės.

Pasirodė, kad tas vagonas atitrūko nuo prekių traukinio, ėjusio Vokietijon, ir nuriedėjo atgal į Kauną, kadangi geležinkelio linija tarp Mauručių ir Kauno stoties visą laiką eina pakalniui.

— "V. R."

NE DVASIOS, O ŽIURKĖS BUVO.

Nesenai Vilniaus lenkų laikraščiai plačiai rašė apie "dvasias", kurios buvo apspitusios vieno žydo siuvėjo butą ir per kelias naktis įkyriai stuksendavusios į duris. Pradžioje buvo manyta, kad kalti, esą, kieno nors šposai.

Siuvėjas ir visi namo gyventojai nemiegodavo tikėdami nutversią kaltininką. Bet kada kelioliką kartų pasibeldus į duris prie jų nieko nebuvo matyti, visa kaltė suvirto "dvasioms". Pranešta policijai, kuri stipriai apsiginklavusi iškrėtė visą namą, bet nieko nesurado. Įbauginti "apsiausto" namo gyventojai jau buvo ketinę net išsikraustyti. Bet tuo tarpu, kaip pranešta Vilniaus radio, paaiškėjo, kad čia kaltos ne dvasios, bet žiurkės, kurios paskutiniu laiku mieste labai įsigalėjusios.

DILETANTAI — NAUJŲ KELIŲ TIESĖJAI.

Žodis diletantas yra italų kilmės ir reiškia "mėgėjas". Mokslo istorijoje randama daug pavyzdžių, kur vieną ar kitą mokslo šaką pastūmėjo į naujas vėzes, nurodė naujus kelius kaip tik ne profesionalai tos rūšies mokslininkai, bet mėgėjai, kitaip sakant diletantai. Geniališkiausias visų laikų diletantas yra miręs XVI amž. pradžioje garsus italų dailininkas Leonardo da Vinci. Jis buvo kartu dailininkas, skulptorius, architektorius, inžinierius. Jis pirmas sugalvojo lėktuvą ir padarė jo braižinius. Taip pat jis mėgo karo meną ir sugalvojo kelias karo mašinas. Kitas pasižymėjęs moksle diletantas buvo olandietis Leuvenhoek, mikriskopo išradėjas. Leuvenhoek buvo savo gimtojo miestelio rotužės sargu. Jis pirmąjį mikroskopą kuris didino 100 kartų. Pro jį Leuvenhoek pirmas iš žmonių pamatė mažų gyvių pasaulį. Kai kurių vandens lašo gyvių didumą jis gana tiksliai nustatė, lygindamas su "utėlės akies" didumu. Deguonies atradėju nebuvo chemikas, vaistinės mokinys Šele iš Leipzigo. Telegrafo pirmuoju išradėju buvo gydytojas Smeringas o jo patobulintoju — dailininkas Morzė, iš kurių telegrafas ir gavo savo vardą. Savo išradimu Morzė naudojo pirmiausia savo bute per "telegrafą" duodamas įsakymą iš valgomojo kambario virtuvėn. Didžiausias astronomas Heršelis buvo karo kapelmeisteris iš profesijos, o Beselis, kurs pirmas apskaitė žvaigždžių tolimus buvo pirklio mokinys.

— "T."

Vytautas Day in Boston

Sunday, October twelfth, is a day that will be forever recorded in the perpetual volumes of mind and history. This sabbath will be remembered as the day on which the greatest of great Lithuanian events, the five-hundredth anniversary of Vytautas took place. Memory of this occasion will outlive the fortunate witnesses of the impressive spectacle. Vytautas Day in Boston will never be forgotten.

Master-mind of the Lithuanian People had plotted and planned for many months the spiritual and patriotic exercises which were completed so successfully. Intensive and extensive preparations were conducted without weariness. Leaders and all under their guidance devoted unselfish and zealous attention to the great undertaking before them. The result of months of weary work was easily noticed in the brilliant showing of the numerous participants who contributed their earnest endeavors to make this celebration a tremendous success. The heart-felt appreciation of the countless audience was the reward of those who took part in this mammoth ceremony.

Shortly after two o'clock Sunday afternoon, thousands of Lithuanians who had gathered before Saint Peter's Church marched in a vast procession to the Cathedral of the Holy Cross. A capable band, playing spirited songs, led the parade to the House of Prayers.

The native-garb of American-Lithuanian beauties won the admiration of all who were present along the line of march. Robed in gay Lithuanian-colors these pretty damsels carried away the honor of typical Lithuanians. Various other presentations of the native-land drew favorable comment from all who gazed upon the stirring sight of enthusiastic patriots. This turnout, with its admirable features, was a pageant of lasting impressions.

In a short while, the goal of the paraders appeared in view. All eyes gazed at the spacious House of God; and all hearts throbbed with excitement in anticipation of the dear treasure, the blessing by the eminent Cardinal O'Connell, that was to be bestowed upon all.

Slowly and solemnly, the gathered throngs filed into the interior of the Cathedral. Outside, the band played stirring march. Heaven's restful peace was prevalent everywhere.

Then, the organ opened up with a thunderous peal. The building seemed to shake as the rolling roar swept through infinite space. The din of the organ drowned all sound.

The loud talk of the organ grew softer. The echo of the great burst became faint. Quiet reigned once more. Mass began. The mighty choir sang. The people prayed.

Now the blessed moment drew near. Cardinal O'Connell turned toward his expectant flock. He lifted his saintly hands. He uttered a silent prayer. He gave the people his blessing. He had concluded the greatest purpose of the enormous get-together.

Again the people assembled in files of march. This time the procession headed for Symphony Hall, where the young men and women chorists of several Lithuanian Parishes were to reveal the fruits of ceaseless effort. Again, eager expectation took hold of all hearts.

Thousands sought seats in the gigantic hall of music. In addition to the army of marchers who promptly obtained accommodation, endless streams of fellow-men from all outlying vicinities within a radius of forty miles of Boston poured into the hall. No Lithuanian Festival in America has attracted such numbers under a single roof.

A few minutes after seven, the first of three hundred singers appeared upon the stage. Here, as everywhere, women were before men, and the beautiful, gaudily-garbed misses were acclaimed with deafening handclappings as they set foot upon the enormous platform. In spite of the fact, that the singers came in through two entrances, they were so numerous that several minutes elapsed before all were in place.

A. Kneizys master of ceremonies, followed the chorists upon the stage, and he wasted precious minutes telling the audience of the contents of programs which they held in their hands. They enjoyed his thoughtfulness who did not know to read. And there were very few present to unfortunates.

J. Zilevicius able composer, touched the keys of a wondrous organ, and his playing was so powerful that the audience listened, now, to a howling storm, now, to the peace of a summer's day, now, to the crooning of a lullaby. This brilliant musician won a tremendous ovation at the end of his masterful playing.

Strong strains of the "Star Spangled Banner" rang out joyously. Everybody arose. Every American lip moved. Glorious cries of freedom swelled on high. Ah! citizen and foreigner experienced alike the blessings of liberty. Citizen and foreigner sang the magical words of the National Anthem.

Crashing chords of "Lietuva Tėvynė Mūsų" split the enchanting atmosphere. Everybody was standing. Everybody was shouting. A cyclone of straining voices rushed from thousands of yelling throats. Americans (Lithuanians) One as the other.

Singing, for the time being, was at an end. Speeches were the coming treats. Well-known politicians and men of letters were to address the enormous assembly. Accomplished orators were to expound the hectic feats of heroic Vytautas.

Right well did these able speakers recite of our immortal prince. Fully and truly did they narrate of our mighty conqueror's exploits. No deserved praise was lacking. No unmerited censure of eloquence was uttered. However, fine as these orations were, if the English-speaking men had once mentioned the name Vytautas, their glorifying texts would have been more replete. Fear of mispronunciation was the probable cause of their unfortunate reticence.

Speeches followed songs. Songs followed speeches. Individual choirs revealed their musical talents. Priests and literary enthusiasts bellowed oratory. The singing was excellent. The speaking was superb. The singing and speaking won dinful applause.

"Lietuva Tėvynė Mūsų" and the "Star Spangled Banner" once more deafened the ears of Lithuanian-American patriots. And the greatest of great Lithuanian festivals was at an end.

— By "KNIGHT KID."

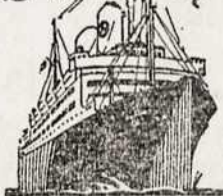
**NEW STYLE
TICKETS**
FOR DANCES
Plays etc.
Special Prices

— to —
**K. of L. Councils
MEMBERS**
Have Your Printing
Work Done By Your
Own Press

K of L Press
4736 So. Wood Street
Phone Lafayette 6298

HOURS:
Mon., Wed., Fri. and Sat.
8:00 A. M. to 6:00 P. M.
Tuesday and Thursday
8:00 A. M. to 8:00 P. M.

**ŠVEDU AMERIKOS
LINIJA**

Iš
**NEW YORKO į
KLAIPĖDĄ**
Per Gothenburgą
TRUMPAS KELIAS į LIETUVĄ per ŠVEDIJĄ

**DIDELIAIS NAUJAIS IR
MODERNIŠKAIS
MOTORLAIVIAIS**
Lietuvos Pašto ir Keleivių
Patarnavimas
Praleisk Kalėdas Lietuvoj!
DVI KALĖDINĖS EKSKURSIJOS

**IŠPLAUKIA IŠ NEW YORKO
S. S. DROTNINGHOLM
LAPKRIČIO 29 DIENĄ
M. L. GRIPSHOLM
GRUODŽIO 6 DIENĄ**

Užsisakykit Vietas Dabar!
Laivų išplaukimas iš New Yorko:
M. L. KUNSHOLM — Lapkr. 8
S. S. DROTNINGHOLM Lapkr. 29
M. L. GRIPSHOLM — Gruodžio 6
S. S. DROTNINGHOLM Gruod. 27
Informacijos ir iliustruotas cirkulioris su žemlapiu (Lietuvių kalboj) gautamas kreipiantis pas savo agentą arba:
181 No. Michigan Ave., Chicago, Ill.
Swedish American Line,

Tel. Canal 6174 Tel. Victory 4088
J. F. RADZIUS
Laidotuvių patarnavimas — naujai ir pigiau
negu kitas todėl, kad priklausau prie
grabų išdirbystės.
668 WEST 18th STREET
Skyrius: 3238 SO. HALSTED STREET

P. M. CIBULSKIS
Maliavojimo Kontraktorius
Maliavos, geležinių prekių (hard-
ware), sieninės popieros, malia-
votojams reikmenų. Lan g a m s
užlaidas dirbame sulyg užsakymo.
2334 S. Leavitt St., Chicago, Ill.

Phone Boulevard 7314
S. LOVEIKIS
KVIETKININKAS
Nuskintos Kvietkos Vestuvėms, Ban-
kietams ir Pagrabams Vainikai.
Pristatome į Visas Miesto Dalis.
3316 SO. HALSTED STREET

Bus. Phone Yards 0695
F. A. Poszka's Pharmacy
F. A. POSZKA, R.Ph.
3101 SO. MORGAN STREET
Residence: 3317 West 65th Place
Res. Phone Prospect 9232

**KENWOOD
CLEANERS**
Expert Cleaning and Dyeing
WE CALL AND DELIVER
Phone Yards 1770

Phone Cicero 1260
Dr. A. J. Gussen
LIETUVIS DENTISTAS
Hours: 10 A. M. to 9 P. M.
Sundays by Appointment
4847 WEST 14th STREET
CICERO, ILL.

**KNIGHTS OF LITHUANIA
DANCE
COMING SOON**

Telefonas Yards 1128
Stanley P. Mažeika
GRABORIUS IR
BALZAMUOTOJAS
Moderniška Koplyčia Dovanai
3319 AUBURN AVENUE

Phone Hemlock 0367
JOHN PAKEL & CO.
GENERAL BUILDING CONTRACTOR
AND
REAL ESTATE
2621 WEST 71st STREET

Telephone Yards 3164
ASHLAND STUDIO
M. ZELGIEWICZ, Prop.
PHOTOGRAPHER
WEDDING AND FAMILY GROUPS OUR SPECIALTY
4852 SO. ASHLAND AVENUE

W. J. STANKUNAS
FOTOGRAFAS
Vestuvių, Gru-
pių ir Šeimynų
Mūsų Speciali-
kumas.
3315 South
Halsted St.
Tel. Yards 1546
Res. Tel.
Beverly 2300

Phone Victory 2477
G. C. BURBA
CLOAK SHOP
3214 SO. HALSTED STREET
CHICAGO, ILL.

SIMPATIŠKAS, MANDAGUS,
GERESNIS IR PIGESNIS
UŽ KITŲ PATARNAVIMAS
EUDEIKIS
PAGRABŲ VEDĖJAI

Didysis Ofisas:
4605-07 South Hermitage Avenue
Tel. Yards 1741 ir 1742
Skyrius: 4447 South Fairfield Avenue
Skyrius: 1410 South 49th Court, Cicero
Tel. Bouievard 3201
Skyrius: 3201 Auburn Avenue
Tel. Cicero 3794

WE ARE PROUD TO PRESENT
NEW 1931 MODELS OF

RADIOS

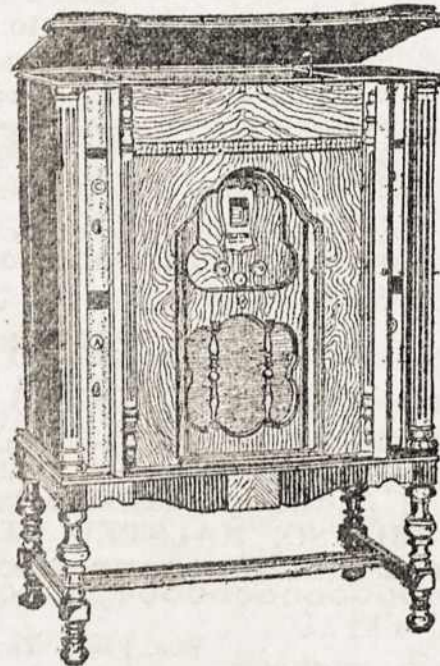
The Most Complete Assortment Of All Standard Makes From All
American Leading Radio Manufactures

R. C. A. RADIOLAS
ATWATER KENT
BRUNSWICK
MAJESTIC
COLUMBIA

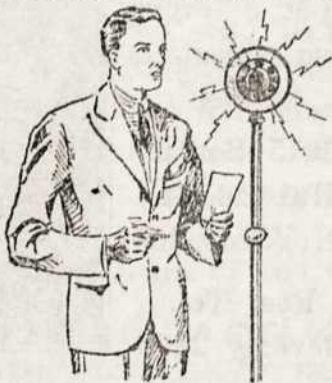
KIMBALL
PHILCO
VICTOR
ZENITH

The New Low Prices of These RADIOS Are
Calling Your Immediate Attention.
SEE THEM, HEAR THEM.

Do not delay any longer, come to either one
of Peoples Stores today and choose the radio,
you like, at price you want to pay! When you
buy your radio at The Peoples, you are getting
a better radio and better service, at the lowest
possible price. Besides you may buy every-
thing else here for your home on the same
charge account, not being taxed with all kinds
of carrying charges and interests, but enjoying
convenience in paying in one place instead of
scattering your payments at several stores.
See that, for your own safety and better
satisfaction, your new radio comes from
PEOPLES STORES.

NEW KIMBALL SCREEN
GRID COMBINATION
Radio with Phonograph

THE PEOPLES FURNITURE COMPANY

Broadcasting every Monday
night from 7:00 to 8:00 P. M.
through W. H. F. C... R a d i o
Station 1420 kilocycles.

Set your Radio on or about 1420
kilocycles every Monday night
and enjoy the most wonderful
radio program of the year.

FREE HOME DEMON-
STRATION OF ANY
RADIO DESIRED. CALL
HEMLOCK 8400 or LA-
FAYETTE 3171.

You can not afford to be with-
out a radio now, while prices
on New Radios are as low as
this. New Philco Baby Grand
Radio completely installed to
give best satisfaction price less
tubes as low as

\$49.50

EASY PAYMENTS

Old Instruments Taken in Trade on New Ones. Good Allowance
Easy Payments Gladly, Arranged to Suit Your Income.
STORES OPEN TUESDAY, THURSDAY and SATURDAY EVES.

4177-83 ARCHER AVE. COR. RICHMOND ST.

2536-40 W. 63rd ST. & MAPLEWOOD AVE.

Phone Lafayette 3171

Phone Hemlock 8400

DR. S. BIEZIS

Physician & Surgeon

Office: 2201 WEST 22nd STREET
Cor. S. Leavitt St. Phone Canal 6222

Residence: 6640 So. Maplewood Avenue
Phone Republic 7868—By Appointment

Hours: 1-3, 7-8 P.M., Sun. 10-12 Noon

Phone Canal 6222

DR. G. I. BLOZIS

DENTIST

Hours: 9 to 12 a.m. and 1 to 9 p.m.
Sunday by appointment only

2201 W. 22nd & So. Leavitt Sts.
Res. Tel. Hemlock 5949

Tel. Boulevard 7589

Dr. A. P. Kazlauskis

DENTISTAS

Ofiso valandos 9 ryto iki 8 vakaro.
4712 SO. ASHLAND AVENUE
Residence Phone Hemlock 7691

Tel. Lafayette 5820

DR. J. A. PAUKŠTYS

DENTISTAS—X-RAY

4193 Archer Avenue

Telephone Hemlock 0066

Dr. B. J. Rooth

X-RAY

LIETUVIS DENTISTAS

7054 So. Western Avenue

Phone Boulevard 1401

DR. V. A. SIMKUS

Physician and Surgeon

Hours: 2 to 4 and 7 to 9 p.m.
Sundays 10 to 12 a.m.

3343 SO. HALSTED STREET

Res. 6641 South Albany Avenue
Tel. Prospect 1930

DR. M. T. STRIKOL

Gydytojas ir Chirurgas

Office: 2423 West Marquette Road
Hours: 2 to 4 p.m. Tel. Prospect 1930
Office: 4601 South Ashland Avenue
Hours: 6 to 8 p.m. Boulevard 7820

Office Phone Canal 0257

Residence: 6600 S. ARTESIAN AVE.
Phone Prospect 6659

DR. P. Z. ZALATORIS

PHYSICIAN & SURGEON

1821 S. Halsted St., Chicago

JOSEPH B. McDONOUGH,

gimęs ir augęs Chicagoje, per pėitūs 14 metų ypatingai pasidarba-vo Chicagos visuomenei, kaipo miesto Tarybos narys. Pastaruo-ju laiku, atjausdamas jaunimo rei-kaus, jis dovanojo Lietuvos Vyčių Bowling Lygai didelę puikią vazą, vertės virš \$100.00.

Ateinančiuose rinkimuose Jo-seph B. McDonough yra kandida-tas į Cook County izdininkus. Ka-dangi p. McDonough yra patyręs darbuotojas ir mums prietelingas, tai mes lietuviai parodykime savo dėkingumą balsuodami už Joseph McDonough, Lapkričio 4-tą dieną rinkimuose.

NEPAMIRŠK! NEPRALEISK! IR KITIEMS PASAKYK!

Liet. Vyčių Chicagos Apskr. DAINOS CHORAS

Po vadovyste ANTANO POCIAUS

Stato Komišką OPERETĘ

'CUKRINIS KAREIVĖLIS'

Sekmadienį, Lapkričio-November mėn. 9 d., 1930 m.

CHICAGOS LIETUVIŲ AUDITORIJOJE,

3133 South Halsted Street,

Padek Savo Pinigus ant 6-to Nuošimčio

Už Pinigus Padėtus ant mūsų Augštų Pirmų Morgičių nuošimtis bus mokamas nuo dienos padėjimo

Jeigu jūs norite perkelti savo pinigus iš kitų bankų į šią banką atneškite savo bankinę knygutę pas mus, o mes jūsų pinigus perkelsime su nuošimčiais. Siųskite pinigus į Lietuvą per šią stiprią banką, nes mūsų kainos žemiausios.

KAPITALAS IR PERVIRŠIS \$400,000.00

SAUGIAUSIA VIETA JŪSŲ PINIGAMS.

METROPOLITAN STATE BANK

Po valdžios ir Clearing House Priežiūra

2201 West 22nd Kampas Leavitt Street

Stiprus, Senas ir Saugus UNIVERSAL STATE BANKAS

TAUPYMO SKYRIUS (Savings Accounts):

Moka 3% į metus už padėtus ant knygutės arba Certificate of Deposit.

CHECKING ACCOUNT:

Visi biznierių ir taip sau žmonės naudojami tos Bankos čekiais.

INSURANCE (Apdrauda):

Apdraudžia namus, biznesus ir kitą turtą

nuo ugnies, vėsulos (tornado), taipgi Plate Glass, Automobilius, Kontraktorius, ir t. t.

PASKOLOS:

Suteikia paskolas ant PIRMŲ MORGIČIŲ vakarais.

Parduoda laivakortes ant visų linijų.

PIRMI MORGIČIAI ir AUKSO BONAI (Gold Bonds):

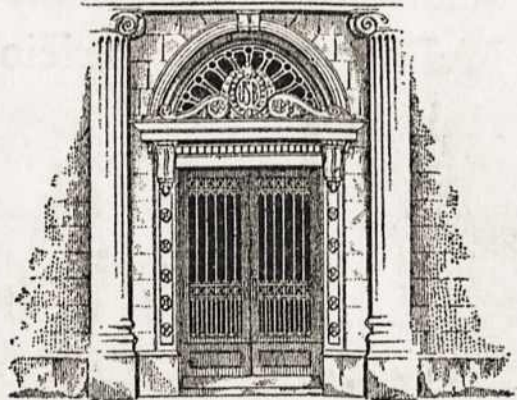
Parduoda gerus ir saugius pirmus morgičius ir aukso bonus, nešančius 6%, nuo \$100.00 ir didesnius.

SIUNTIMAS PINIGŲ:

Siunčia pinigus į Lietuvą ir į visas pasaulio dalis.

Visais reikalais kreipkitės į Lietuvių Banką, o gausite visada tikrai brolišką patarnavimą.

SAL STATE

UNIVERSAL STATE BANK

3252 So. Halsted Street

TURĖK GATAVUS PINIGUS KALĖDOMS

Kuomet priklausai prie mūsų Kalėdinio Kliubo, išanksto apsirūpini pinigais del Kalėdų dovanų ir del savęs. Įstok į klesą, kuri geriausiai pritinka jūsų kišeniui. Tamsta žinai be kiek gali apseiti kas savaitę, ir tas visas sugrišz į penkiasdešmts savaičių su nuošimčiu.

CENTRAL *Manufacturing District* BANK

A TRUST COMPANY

1110 West 35th Street

A State Bank ••••• A Clearing House Bank

PHONE BOULEVARD 4600